

GONIEC

KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

60M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośnieniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 251. — Rok V. Kraków, czwartek 14 września 1922 r. Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Modlitwa do św. Paskopiasta.

O Ty! — któremu obrodziło zboże,
A brzuch się w pasku już zmieścić nie
Zmiłuj się nad nami [może —
Ciarachami!

O Ty! — któremu tłuszczem obwisają [karki,
A skrzynie wielkie rozpychają marki —
Zmiłuj się nad nami
Ciarachami!

O Ty! — którego ustawa nie dławi,
A niebo wszędzie, zawsze błogosławi —
Zmiłuj się nad nami
Ciarachami, bo...
Stał się wreszcie
Wielki cudów cud:
Z polską szlachtą — polski lud!

Koalicja a wybory we wsch. Małopolsce.

Warszawa. (AW). „Rzeczpospolita“ pisze: Pogłoski rozszerzane przez rusko-ukraińską prasę, jakoby mocarstwa zachodnie przeciwnie były wyborom w Małopolsce Wschodniej, są nie tylko nieprawdziwe, ale wręcz przeciwnie rzeczywiste. mu stanowi rzeczy. Rząd polski postępuje w myśli otrzymanych w tej sprawie zapewnień, w ścisłym kontakcie z rządami zachodnimi, które uważają wybory wraz z przeprowadzeniem ustawy o samorządzie za właściwe zarządzenie.

„Rzeczpospolita Galicyjska“ Petruszewicza.

Lwów. (AW). „Dilo“ w dzisiejszym numerze podaje główne punkty nastroju państwowego t. zw. „odrębnej rzeczpospolitej galicyjskiej“ według projektu przedłożonego przez ukraińską radę narodową, tj. Petruszewicza mocarstwom Ententy, konferencji ambasadorów i Lidze Narodów.

Zmiany w min. spraw zagranicznych.

LICHY REPORTER DZIENNIKARSKI MA
BYĆ SZEFEM WAŻNEGO DEPARTAMEN-
TU!

Warszawa (tel. wł.). Dowiaduję się, że p. Łukasiewicz, pierwszy sekretarz poselstwa polskiego w Paryżu, nie wróci już na swoje stanowisko i pozostanie w Warszawie jako szef wydziału wschodniego w ministerstwie spraw zagranicznych. Poprzedni szef tego wydziału, p. Kossakowski, ustąpił z zajmowanego stanowiska, podobno wskutek różnicy zdań z Belwederem w sprawie wileńskiej. Czemu jednak wprost trudno dać wiarę, to pogłosce, jakoby następcą p. Łukasiewicza miał być p. Szumłakowski, obecny wicedyrektor wydziału wschodniego, ale podczas wojny trzeciorderny reporter dziennika kijowskiego. Gdyby to stać się miało faktem, czemżeby różnił się gabinet Nowaka od tylu innych gabinetów, stosujących protekcję i niefachowość przy obsadzaniu najwyższych urzędów?

Waluta skandynawska dla Gdańska?

Gdańsk. (AW). Niemieckie dzienniki gdańskie zwracają uwagę na możliwość zaprowadzenia w Gdańsku waluty skandynawskiej, w której Gdańsk się orientuje, i za wprowadzeniem której przemawiają w Gdańsku względy tak praktyczne, jak geograficzne i gospodarcze.

Gdańsk. (AW). Na podstawie wykazu statystycznego kosztu utrzymania w Gdańsku wzrosły w sierpniu o 68 proc. Jest to najwyższa dotychczas notowana wyżka.

Polska za przyjęciem Węgier do Ligi Narodów.

Genewa. (AW). Przedstawiciel Włoch hr. Baffy złożył wizytę przedstawicielowi Polski w Lidze Narodów Aszkenazemu i prosił go o poparcie akcyi Węgier, mającej na celu uzyskanie przyjęcia Węgier do Ligi Narodów. Według obiegających pogłosek, ma Polska też zastrzeżeń oświadczyć się za przyjęciem. Jak słychać, Benesz stara się czynić trudności w przyjęciu Węgier w poczet członków Ligi Narodów. Francja zajmuje życziwe stanowisko.

Jesienna sesja Sejmu Ustawodawczego.

Sesja trwać będzie 10 dni. — Sprawa samorządu dla Małopolski wsch. — Położenie materyalne funkcjonaryszy państwowych. — Expose ministra skarbu.

Warszawa (tel. wł.). Według przygotowanego przez kancelaryę sejmową planu nadchodzącej sesji sejmowej, marszałek Trąpczyński zamierza przed pełnem posiedzeniem zwołać konwent seniorów. Na konwencie ma się zdecydować, w jaki sposób prowadzić obrady i ile urządzić posiedzeń plenarnych, aby sesja nie trwała dłużej, jak 10 dni.

Co się tyczy porządku dziennego obrad, to na razie wiadomo, że na pierwszym miejscu znajduje się projekt ustawy o samorządzie dla Małopolski Wschodniej, dalej dwa lub trzy projekty ustaw skarbowych, pro-

jekty ustaw o położeniu materyalnym urzędników i funkcjonaryszy państwowych, projekt ustawy wodnej i sprawa kredytu na budowę portu w Gdyni.

Pozatem prezes Głównego Urzędu ziemskiego zamierza domagać się, aby załatwiono sprawę wykupu majątków niemieckich na Pomorzu. Przy pierwszym czytaniu projektu ustaw targowych minister skarbu wygłosi expose, co nastąpi w dniu otwarcia sesji, t. j. 19 b. m. Dodac należy, że projekt ustawy o Małopolsce Wschodniej będzie przedstawiony przez rząd, jako wniosek nagły.

Pan Nowak może się przewrócić o projekt autonomii dla wsch. Małopolski!

Lewica uważa projekt Nowaka za połowiczny. — Stronnictwa umiarkowane wogóle go odrzucają. — Komedye i ustępstwa.

Warszawa (tel. wł.). Syonistyczny „Nasz Kuryer“ pisze, że projekt samorządu dla trzech województw małopolskich nie ma najmniejszych szans przejścia w Sejmie. — Niemcy, socjaliści i Thugutowcy uważają go za połowiczny, inne kluby za niemożliwy do przyjęcia z punktu widzenia interesów narodowych. Wobec tego mogłyby być odrzucone zaraz na pierwszym posiedzeniu Sejmu, co pociągnęłoby konieczność podania

się gabinetu do dymisji. „Nasz Kuryer“ pisze, że p. Nowak porozumiał się poufnie z klubami, aby projekt w pierwszym czytaniu odesłać do komisji, w zamian za to zobowiązuje się nie stawiać na to, aby projekt w tej sesji przyszedł pod obrady. Zaznaczyć należy, że „Nasz Kuryer“ bywa zazwyczaj doskonale poinformowany o sprawach politycznych, a bardzo często bywa echem lansowanych nawet przez Belweder wiadomości. (Red.).

Delegaci Ligi narodów w Warszawie.

Udają się do Wilna celem podziału pasa neutralnego dzielącego Litwę kowieńską od Polski.

Warszawa (tel. wł.). Wczoraj przybyli do Warszawy pp. Saura i Łasiecz, Jugosłowianie, delegaci Ligi Narodów, którzy udają się do Wilna, celem podziału pasa neutralnego, jaki dzieli Litwę kowieńską od Polski.

Odbyli oni wczoraj naradę z ministrem spraw zagranicznych Narutowiczem i dziś odjeżdżają na Litwę. Misja ich trwać będzie około 15 dni. W dniu powrotu złożą wizytę p. Narutowiczowi. Powróciwszy do Genewy, przedstawiają raport Lidze Narodów.

Przeszło 200 osób aresztowanych za rozruchy w Katowicach.

W Hajdukach 20 osób rannych. — Pobicie dyrektora huty Kalborna. — Wojsko interweniuje. — Aresztowanie z górą 200 osób.

Katowice (AW). Jak się „Rzeczpospolita” dowiaduje, onegdajszy dzień upłynął w spokoju. W Hajdukach jedynie przyszło do zaburzeń. W Hucie Bismarcka podburzeni przez komunistów robotnicy, pobili dotkliwie dyrektora huty, Kalborna. Zaszła potrzeba interwencji wojskowej. Władze bezpieczeństwa dla zapobieżenia dalszym niepokojom wydały już odpowiednie zarządzenia.

Katowice (tel. wł.). Podczas rozruchów w Hajdukach było 20 rannych. Demonstranci splądrowali tam kilka sklepów. Władze prze-

prowadziły energiczne śledztwo i aresztowały szereg osób.

Również w okolicy Katowic policja w dalszym ciągu aresztowała uczestników kradzieży sobotnich. Dotychczas aresztowano w Katowicach z górą 200 osób, a w Hajdukach kilkadziesiąt.

Wczoraj od wczesnego ranka na ulicach Katowic krążyły silne posterunki policyjne i wojskowe, gdyż władze obawiają się nowych demonstracji. Również i poza Katowicami w wielu miejscowościach skupiono silne posterunki policyjne.

Rząd p. Nowaka zezwala na tworzenie antypaństwowych organizacji ukraińskich.

Antypolskie organizacje petruszewiczowskie w obozie internowanych Ukraińców w Kaliszu.

Jak donoszą ukraińskie dzienniki, w obozie internowanych Ukraińców w Kaliszu, z inicjatywy generała Szapowala i Kruszyńskiego utworzono filię ukraińskiego Towarzystwa Ligi Narodów.

Utworzono już komitet, złożony z 5 osób, wyznaczono skarbnika, sekretarza i t. d. — no i nawiązano kontakt z głównym komitetem Towarzystwa, które znajduje się we Wiedniu i stoi na usługach „rządu” Petruszewicza.

Jednocześnie owa filia kaliska wydała odezwę, wzywającą do zapisywania do wyższych wspomnianych Towarzystw wszystkich „niewiedzących” Ukraińców. Odezwa podkreśla, że „obowiązkiem każdego Ukraińca jest należenie do tegoż Towarzystwa, gdyż im więcej będzie aktywnych członków, im liczniej będzie się przedstawiać Towarzyst-

wo, — tem pewniej i mocniej podeprzemy jego głos w obronie praw ukraińskiego narodu w jego międzynarodowych występach”.

Naprawdę, niewiadomo, co tu podziwiać, czy świadome zamykanie oczu przez p. Nowaka na tworzenie takich organizacji w Polsce i to w obozie internowanych, czy też bezczelność pewnych siebie Ukraińców, którzy już przywykli do tego, że im w Polsce wszystko wolno? A może panna Nowakówna nie wiadomo, do jakich celów utworzono powyższe Towarzystwo i że jest ono tylko zamaskowaną organizacją antypolskich kno- wań petruszewiczowskich?

Czas najwyższy już, aby położyć kres temu rozzuchwaleniu się wrogich nam żywiołów w Polsce, które świadomie drwią sobie z nas pod opieką polskiego rządu!

Pokłosie przedwyborcze.

Ilmu wyborców będzie miał Kraków?

Do wyborów sejmowych upoważnionych będzie według obliczeń miejsk. biura statystycznego w Krakowie około 116.000 osób. W porównaniu z r. 1919 liczba wyborców zwiększyła się o 16 tysięcy okragło. Wyborców upoważnionych do głosowania na senatorów będzie ponad 70.000.

Pogłoski o liście urzędniczej z Krakowa.

Wedle uporczywych pogłosek ma być w Krakowie postawiona jednak lista urzędnicza. Jako kandydata wymienia się prof. Sikorskiego, byłego posła do parlamentu austriackiego. Oczywiście wiadomość powyższą podajemy z zupełnym zastrzeżeniem.

300 milionów na wybory w Warszawie.

Warszawa (AW). Przygotowania techniczne do wyborów w Warszawie kosztować będzie miasto około 300 milionów.

Z ruchu przedwyborczego na Wileńszczyźnie.

Dnia 8 b. m. odbyły się w Wilnie zjazdy dzielnicowe mężów zaufania P. S. L. i Związku Rad Ludowych. Na obu zjazdach omawiano sprawy związane z organizacją akcji wyborczej.

Lista warszawska Chrześcijańskiego Z Narodowego.

Warszawa (Tel. wł.). Na warszawskiej liście Chrz. Zj. Nar. do Sejmu w Warszawie na pierwszych miejscach są: 1. generał Haller, 2. poseł Stanisław Głabiński, 3. redaktor Stroński, 4. poseł Gdylk, 5. księżniczka Puzynianka, 6. p. Wład. Grabski.

Stronnictwo mieszczańskie na Pomorzu.

Toruń. (PAT). Dzienniki donoszą: Wczoraj odbył się w Grudziądzu zjazd delegatów stronnictwa mieszczańskiego na Pomorzu, na którym uchwalono pójść do wyborów samodzielnie i wystawić własną listę kandydatów.

U. N. P. prostuje.

Łódź (AW). Miejscowa grupa U. N. P. zaprzecza oficjalnie jakoby wysuwani dr. Poznański i p. Ostaszewski mieli figurować jako kandydaci do Sejmu lub Senatu na listach tego stronnictwa. Panowie ci, członkami U. N. P. nigdy nie byli.

Podróż Naczelnika Państwa do Rumunii.

DNIA 18 BM. POWRACA DO WARSZAWY.

Warszawa (PAT). Wczoraj o godzinie 11 wieczorem Naczelnik Państwa wyjechał do Sinaja, letniej rezydencji króla rumuńskiego. W podróży tej Naczelnikowi Państwa towarzyszą minister spraw zagranicznych Narutowicz, dyrektor protokołu dyplomatycznego hr. Przeździecki, zastępca dyrektora protokołu hr. Tarnowski, naczelnik Wydziału środkowo-europejskiego Al. Ładoś, minister pełnomocny P. Targowski, skarbnik ministerium Auguste. Z ramienia wojskowości: gen. Suszyński, pułk. Kutrzeba, lekarz, dr. pulk. Piestrzyński, major Szełt, major Ludwik, oraz adjutanci. Jako delegat ministerstwa kolei udaje się Sz. Eborowicz.

Na granicy polsko-rumuńskiej pociąg Naczelnika Państwa powita poseł rumuński w Warszawie p. Florescu i poseł polski w Bukareszcie p. Al. Skrzyński. W Synaję, jako gość króla rumuńskiego, Naczelnik Państwa przebędzie trzy dni, poczem 18 b. m. powróci do Warszawy.

Lwów (AW). Naczelnik Państwa w przejeździe przez Lwów zatrzyma się na krótko aby zwiedzić Targi Wschodnie. Oficjalnego przyjęcia nie będzie. Zapowiedzianą rewiję wojskową odwołano.

Prawda o zniżce cen.

TOWARY WŁÓKNISTE W TEJ SAMEJ CENIE, KOLONIALNE LEKKO SPADŁY.

Warszawa (tel. wł.). W sprawie zniżki cen na artykuły włókniste i kolonialne, o której donosiły pisma, dowiaduję się ze sfer kupieckich, że ośnośnie do artykułów włóknistych zniżka jest iluzoryczna, a tłumaczy się to tem, że w związku ze spadkiem kursu dolara producenci łódzcy faktycznie obniżyli cenniki co do artykułów bawełnianych o 15 procent, co do innych materiałów włókienniczych od 5—10 procent. Zanim jednak zniżki te zostały wprowadzone w życie, kurs dolara podniósł się, a tem samem odpadła możliwość wprowadzenia w życie tych cenników. Co do artykułów kolonialnych, to w związku ze spadkiem dolara faktycznie nastąpiła zniżka cennika i jeszcze się utrzymała, ale jest stosunkowo nieznaczna, mianowicie u artykułów kolonialnych do 5 procent w zagranicznych o 10 procent.

Przyjazd młodzieży francuskiej.

OWACYJNE I SERDECZNE PRZYWITANIE.

Warszawa (tel. wł.). Wczoraj w południe przybyła do Warszawy wycieczka młodzieży francuskiej szkół średnich w liczbie 110 uczestników z 8 profesorami. Przyjęcie, zgotowane francuskim gościom przez stolicę, było entuzjastyczne. Na peronie i placu przed dworcem zgromadziły się wszystkie szkoły żeńskie i męskie ze sztandarami i przedstawiciele miasta, rządu, wojskowości, członkowie poselstwa francuskiego oraz ogromne tłumy publiczności. Przy wjeździe pociągu na peron muzyka wojskowa odegrała Marsyliankę i odezwały się długo niemilnące okrzyki: „niech żyje Francja!” Przemówienia powitalne wygłosili prezes Paliński i przedstawiciel młodzieży p. Górski. W serdecznych słowach imieniem Francuzów dziękował jeden z przybyłych z wycieczką profesorów. Młodzież francuska zabawi w Warszawie 3 dni. Jak opowiada sama młodzież, zgotowano jej również serdeczne przyjęcie w Poznaniu, mimo że pociąg przy był tam o godzinie 1-ej w nocy, a dowody sympatii, jakich doznaje ona od chwili wjazdu na terytorium Polski, przejmują ją niezwykłą radością i wdzięcznością.

Austria dostanie pieniądze ale pod kontrolą.

Paryż (PAT. Havas). „Matin” donosi z Wiednia, że Szwajcaryja, Czechosłowacyja oraz Włochy postanowiły wypłacić Austrii 15 milionów funtów szterlingów, oraz zawrzeć z nią układy handlowe. Austria musi jednak przyjąć warunki w sprawie gwarancji, ustalone przez Ligę Narodów, które zawierają klauzule, dotyczące kontroli finansowej, politycznej i wojskowej.

Przed walną bitwą francusko-angielską.

Po wypędzeniu Greków z M. Azyi. — Wschodnia polityka Francji a Anglii. — L. George postawił na zdechłego konia greckiego. — Kto wygra na konferencji weneckiej.

(—) Smyrna padła, a Turcy stanęli nad brzegami morza Egejskiego! Niedobitki wojsk greckich opuściły na okrętach niegościnniej Malej Azyi! — Oto ostatnie wiadomości z terenu walk grecko-tureckich.

Na pierwszy rzut oka wydawałoby się, że jest to tylko zwycięstwo Turcji nad Grecją, poza tymi jednak partnerami kryją się w rzeczywistości większe figury, dla których klęska czy zwycięstwo swego pupila jest równoznaczna z ich własnym tryumfem czy przegraną.

Tak więc ostatnie zwycięstwo Tarków jest równoznaczne z tryumfem wschodniej polityki francuskiej oraz z przegraną jej wschodniego rywala Anglii.

Wschodnia polityka Francji i Anglii szła stale odmiennymi drogami. Francja już z górami od czterech wieków, od czasu króla Franciszka I, prowadziła konsekwentną politykę turkofilską. Anglia, władczyni mórz, ostrzyła stale apetyty na Konstantynopol i Dardanale, które zamienić pragnęła na nowy angielski Gibraltar na Wschodzie. Po upadku Rosji, która również rościła pretensje do dawnego Bizancjum, Anglia przeprowadziła konsekwentnie podział wielkiego imperium sułtana, a sama usadowiła się na dobre w Konstantynopolu. Jednocześnie rozdmuchano greckie marzenia o wielkim państwie Hellenów i kazano im bić się z Kemalem paszą, Anglia zaś tworzyć poczęła na całym dawnym terytorium osmańskim „niepodległe” księstwa, państwa arabskie, palestyńskie itp., mające być tylko pokryw-

ką dla właściwego utrwalenia panowania Anglii na Wschodzie.

Obecnie jednak cały ten gmach polityki brytańskiej runął — Lloyd George postawił tym razem na zdechłego konia greckiego i — przegrał. Warunki zwycięskich kemalistów, — nie uznających, jak wiadomo, traktatu w Sevres, sankcjonującego podział i rozbiór Turcji — są bardzo ciężkie. Żądają oni oddania Turcji naprawdę Konstantynopola, bez „opieki” obcych żałóg, dalej oddania Tracji i Adryanopola, a tem samem wskrzeszenia Turcji europejskiej.

Jak zachowa się obecnie wobec tych żądań Anglia, stanowi zagadnienie najbliższych dni. Konferencja dla rozwiązania spraw Wschodu, jaka zebrać się ma w Wenecji, będzie miała twarde orzechy do zgryzienia, a jednocześnie stanie się terenem nowego zmagania się i gry dyplomatycznej Anglii i Francji.

A gra będzie ciekawa: z jednej strony stanie Wielka Brytania bez atutu, jakim była dotychczas Grecja, z perspektywą groźnych zawikłań, jakie gromadzą się nad Mezopotamią i nad całą jej polityką palestyńską, gdzie Arabowie ostatnio odmówili zupełnie współpracy z rządem palestyńskim, — z drugiej strony Francja ze swym atutem Kemalem paszą, a w drugiej ręce z całą sprawą niemieckich reparacji, odszkodowań i t. d. I Anglia będzie wybierać...

Krętały zmysł Lloyd George'a tym razem jednak nie wykręcił się stanem z całej tej awantury, jaką nawarzył.

Koalicja wobec zwycięstwa tureckiego.

Londyn. (PAT. Havas). Rząd angielski zakomunikował rządowi francuskiemu, że wobec upadku Smyrny bezużytecznem byłoby odbycie konferencji w takiej formie, jak pierwotnie była projektowana. Obecnie jest rzeczą konieczną przygotować ogólne uregulowanie sprawy stosunku Europy do Turcji, łącznie z rewizją traktatu w Sevres. Konferencja mogłaby, zdaniem rządu angielskiego, odbyć się w Wenecji, winna być jednakże poprzedzona zebraniem wstępnem. Rząd angielski obchodzi głównie sprawa cieśnin, przyczem zależy mu specjalnie na tem, aby w Gallipoli została utrzymana międzynarodowa okupacja wojskowa.

Konstantynopol. (PAT. Havas). Sprzymierzeńcy notyfikowali przedstawicielowi Anglii, że są przekonani, że kemaliści nie naruszą strazy Dardaneli i Konstantynopola.

Londyn. (PAT). Paryski korespondent „Sud-

day Times” donosi z kół miarodajnych, że jeżeli przyjdzie do omówienia warunków pokojowych, to Francja poprze żądania Turcji co do Tracji, ma jednakże obstawać przy utrzymaniu wolności cieśnin. Na tym punkcie nie poczyniła żadnych następstw ani Francja, ani Anglia.

Londyn. (AW). „Times” omawiając stosunek Ententy do ostatnich wypadków na Wschodzie, twierdzi, że wskazaniem jest, ażeby sprzymierzeni zachowali jednolity front wobec Turków, którzy liczą na poróżnienie Francji, Włoch i Anglii.

Sądzą, że Kemal-Pasza niezadowolony się ostatniemi zwycięstwami i upadek Smyrny nie można uważać za koniec wojny. Groźniejszem jest, że wobec tak pogarszającej się sytuacji nie udało się osiągnąć jednolitości poglądów w łonie Ententy.

Widmo nowej wojny na Bałkanie.

Londyn. (PAT. WBK). „Daily New” donosi z Aten: Wszystko wskazuje na to, że kemaliści chcą kontynuować wojnę na Bałkanach. Abdulkaya sułtana na rzecz następcy tronu, wedle tejże informacji, oznaczałaby zawarcie unii między Konstantynopolem a Angorą.

Konferencja w Wenecji nie odbędzie się.

Berlin (AW). Dzienniki tutejsze otrzymały wiadomość z Londynu, że wedle „Daily Express”, aliansi porzucił myśl zwołania konferencji do Wenecji, zalem rozpatrzenia kwestyi grecko-tureckiego konfliktu, natomiast ma być poruszona sprawa uregulowania w ogólności stosunku mocarstw do Turcji.

Antyeuropejskie rozruchy w Konstantynopolu.

Konstantynopol (PAT. Havas). Ludność miasta urządziła uroczysty pochód z okazji zwycięstwa odniesionego przez Turków. Grupa manifestantów uszkodziła lokal misyj greckiej oraz wiele sklepów należących do Europejczyków. Przywrócono niebawem spokój i wydano zarządzenia przeciwko ewentualnemu wystąpieniu elementów bolszewickich, prowokujących zaburzenia.

Konstantynopol. (AW). Pod wrażeniem zwycięstw tureckich, tureccy agitatorzy napadli w dzielnicy Peru z rewolwerami i kamieniami na Anglików. W starciu tem kilka osób straciło życie. Wystawy sklepów angielskich i francuskich są zupełnie zniszczone. Policja była w tym wypadku bezsilna.

Mała Ententa przeciw Turcji.

Paryż. (AW). We francuskich kołach politycznych panuje przekonanie, że Mała Ententa będzie starała się utworzyć przeciwwagę podnoszącego się prestię tureckiemu na Bliskim Wschodzie.

Decydujące posiedzenie komisji reparatornej.

Berlin (AW). Podsekretarze stanu Bergmann i Fischer odjechali do Paryża, gdzie odbędzie się decydujące posiedzenie komisji reparatornej. W posiedzeniu tem wezmą udział także i gwarantujące banki angielskie.

AL. DUMAS (ojciec).

1001 OPOWIEŚCI O DUCHACH.

PRZEŁOŻYŁ St. KULINSKI. 41

Ojciec zamknął się z temi resztkami swego odzianiu w naszym zamku z postanowieniem zagrzebania się pod jego gruzami. Nie obawiając się niczego dla siebie, drżał jednak o mój los. Istotnie dla niego nie było innego wyjścia jak śmierć, gdyż wiedział, iż żywcem nie wpadnie w ręce okrutnego wroga; mnie natomiast groziła niewola i pohańbienie.

Ojciec wybrał dziesięciu ludzi z pośród stu, którzy mu pozostali, wyznaczył dowódcę, powierzył mu wszystko nasze złoto i kosztowności, a przypomniał sobie, że po drugim rozbiórce Polski moja matka, wówczas będąc jeszcze dzieckiem, znalazła schronienie w niedostępnym klasztorze Sahastru, leżącym wpośród gór karpackich — polecił mi odwieźć mię do tego klasztoru, który niechybnie dla córki okaże się również gościnnym, jak niegdyś dla matki.

Mimo iż ojciec żywił dla mnie bezgraniczną miłość, pożegnanie było krótkie. Według prawdopodobieństwa Rosjanie mogli już nazajutrz stanąć pod murami zamku, chwili więc czasu nie było do stracenia.

Pospiesznie włożyłam amazonkę, w której zwykle towarzyszyłam bratu na łowy. Osiodłano mi najpewniejszego konia z naszej stajni, ojciec wła-

snoręcznie włożył mi do olster parę własnych pistoletów, arcydzieło fabryki tulskiej — uściskał mię i dał rozkaz do odjazdu.

W ciągu nocy i następnego dnia przebyliśmy dwadzieścia mil, podróżując wzdłuż bezimiennego potoku, który jest dopływem Wisły. Ten pierwszy etap podróży zapewnił nam bezpieczeństwo przed pościgiem wroga.

W blasku ostatnich promieni zachodzącego słońca ujrzeliśmy pokryte śniegiem szczyty Karpat. Wieczorem dnia następnego znaleźliśmy się u podnóża tych gór, a rankiem trzeciego dnia przebywaliśmy jeden z wozów karpackich.

Nasze Karpaty w niczem nie są podobne do gór waszego Zachodu. Wszystko, co tylko natura posiada osobliwego i majestatycznego, odsłania tutaj zdumionym oczom w pełnym przepychu. Niebosiężne ich szczyty gubią się w obłokach, a pokrywa je wieczny śnieg; ogromne lasy szpilkowe przeglądają się w błyszczących taflach jezior, których wody nie zmącił jeszcze żaden statek ani żadna sieć rybacka nie naruszyła ich lazurowego przeźroczka. Głos ludzki rozbrzmiewa tu niekiedy, tylko jako piosenka mołdawska, której wtóruje ryk dzikiego zwierza. Śpiew i krzyk budzą osobliwe echo, jakby zdumione tem, iż hałas je porusza. Droga wije się popod cieniste sklepienia wiecznych drzew, wiodących dusze nasze od zdumienia do podziwu. Tutaj wszędzie czyha niebezpieczeństwo, złożone z tysiąca różnych zasadzek, lecz niema się czasu na trwogę, tak wzniosła jest owa groza. Są tu wodospady, nagle powstałe jakby ze stopionego lodu, skaczące ze skały na skałę i zalewające naraz wąską ścieżynę, którą postępuje-

my, ścieżynę zdeptaną przez dzikiego zwierza i ścigającego go myśliwca; to znów drzewa, wykorzenione z biegiem lat i padające z hukem podobnym do trzęsienia ziemi; to burze, pogrążające wędrowca w chmurach, z pośród których, nakształt ognistych węzłów, wytryskają błyskawice.

Po tych lasach, po tych olbrzymich górach i wozach, macie znów stepy bezbrzeżne, istne morze falujące i burzliwe, suche i jałowe pustynie, gdzie wzrok gubi się w horyzoncie bez granic; tutaj już nie trwoga was ogarnia, lecz smutek: głęboka, nieukojoną melancholia, której nie rozprószy nie jest w stanie, gdyż krajobraz, jak okiem sięgnąć, pozostaje ciągle ten sam. Sto razy można wspinać się na wzgórza, a oko napróżno szuka wokół utorowanej drogi. Widząc się tak samotnym w tej pustyni, zdaje się jakobyśmy byli straceni wpośród otaczającej nas przyrody i melancholia przechodzi w rozpacz; kroczenie naprzód zdaje się czemś bezcelowem, nie prowadząc do niczego: nie widać żadnej wsi, żadnego zamku, żadnej chaty, żadnego śladu ludzkiego mieszkania; niekiedy tylko, jakby dla powiększenia smutku, widzi się małe jeziorko bez sitowia, bez zarośli, śpiące w zagłębieniu, jak Martwe morze, i zamykające drogę zieloną tonią, z nad której przy nadejściu wędrowca zrywa się kilka błotnych ptaków z przeciągłym, ponurym wrzaskiem. Zbaczamy z drogi, wspina się na wzgórze, leżące przed nami, schodzimy w dolinę, znów drapiemy się do góry i to trwa tak długo, dopóki zwolna zniżający się łańcuch górski nie zniknie zupełnie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ukraińcy wzywają jawnie do walki z Polską!

Wiec ukraiński we Lwowie. — Zebrani w obecności komisarza policyi uchwalają rezolucję wzywającą do walki o niepodległość Małopolski Wschodniej. — Policya milczy na rozkaz „z góry“. — Twórzmy organizacje samoobrony!

Zaczynamy wchodzić w farsę niebezpieczną. Uprowadziliśmy i ogień umiarkowany pod ogo „pewnych sfer“ — ukraińscy hochstaplerzy całkiem jawnie w obecności policyi odważyli się wzywać ludność ruską do walki z władzami i narodem polskim. A przedstawiciel dyrekcyi milczał.

Dnia onegdajszego o godz. 12 odbył się w sali ukr. teatru we Lwowie „wszechnarodny wiec“, zwołany przez osławionych boryteli Włodzimierza Celewicza i Michajła Strutyńskiego. Był to pierwszy wielki wiec zwołany od r. 1918. Delegatem dyrekcyi policyi był komisarz Wagner. Wiec miał obradować ściśle w sprawach szkolnictwa ukraińskiego — tak brzmiało zezwolenie policyi. Mimo tego mowcy urządzili sobie zaraz na początku wiecu brutalną i zbrodniczą demonstrację przeciw rządowi (Dr. Celewicz) i

narodowi polskiemu. Następnie dyskusya objęła sprawy szkolnictwa, stanowiska wobec projektu autonomii, wreszcie wiele mówiono o „niezależnem państwie zach. ukr. — jedynym suwerenem w Małopolsce Wschodniej“. Szczyt potworności osiągnął jednakże wiec przy samym końcu. Oto w obecności kom. Wagnera uchwalono rezolucję, noszącą jawnie i bezczelnie piętno zbrodni zdrady stanu.

Rezolucyj tych było 3 — a to:

1) zawierająca protest przeciwko władzom polskim „rzekomo gnębiącym“ szkolnictwo ukr.
2) Protest przeciwko projektowi autonomii dla Małopolski Wschodniej (oto dobra nauczka dla belwiderskich geniuszów).

3) Wzywająca naród „ukraiński“ do „odpowiedniej“ walki o niezależność państwową dla Zach. Rep. Ukr. w Małopolsce Wschodniej.

(Jak ta „odpowiednia“ walka wygląda — widzimy w ostatnich kilkudziesięciu aktach sabotażu, morderstw i podpałów). A więc na wiecu publicznym propagowało kilkudziesięciu hochstaplerów i indywiduów ukr. walkę z Polską i zdradę stanu, a nasze władze policyjne pokrywają to milczeniem. Czy może dzieje się to na jakiś „rozkaz z góry“?

Narazie poprzestajemy na stwierdzeniu faktu wprost niestęchanego. — Oto na terenie państwa polskiego zezwolono na razie bezkarnie na jaskrawą zbrodnię.

Spółeczeństwo polskie w Małopolsce wsch. na wszelkie zakusy na nasz kresowy stan posiadania — musi odpowiedzieć stworzeniem nacychmiastowej potężnej organizacji samoobronnej.

Prasa niemiecka przed upadkiem.

Fabrykanci papieru opływają w złoto. — Jeszcze trzy tygodnie może się prasa niemiecka utrzymać. — Potrzeba zarządzeń przymusowych.

Onegdaj na pełnem zebraniu parlamentu niemieckiego omawiano katastrofalny stan prasy niemieckiej. Jeżeli rząd nie wkroczy w tę sprawę, cała prasa niemiecka z małymi tylko wyjątkami przestanie się ukazywać. Koszta papieru wzrosły do tego stopnia, że wagon papieru rotacyjnego kosztuje dziś w Niemczech 840,000 marek (w Polsce 5 i pół miliona mkp. Red.), która to suma w połowie musi być z góry dostawcom uiszczona. Do tego przybijają koszty zwiększone przesyłki, administracyi, płace cecurów i t. d., tak, że wydawanie pism w takich warunkach nie wytrzyma żadnej kalkulacji. Równocześnie wiadomem jest, że fabrykanci papieru opływają w złoto. Ustalono, że aby ratować prasę, konieczne są środki przymusowe

ze strony państwa, które fabrykację papieru winno wziąć w swój zarząd. Minister finansów Schmidt oświadczył się przeciw przymusowym zarządzeniom, tłumacząc drożyzną papieru głównie wyższymi cenami drzewa, którego brak daje się w Niemczech powszechnie odczuwać tak, że 90 procent surowca dla fabrykacji celulozy jest sprowadzanych z zagranicy. Wobec tego rząd niemiecki postanowił, że pewne ustalone quantum drzewa przeznaczonego na budowę okrętów będzie po z góry oznaczonych cenach oddawane na produkcję papieru. Lecz i to nie rozwiąże zasadniczo sprawy drożyzny dzienników i braku papieru, jak długo katastrofalny stan finansów niemieckich trwać będzie. Katastrofa dziennikarstwa niemieckiego wydaje się nieuchronną.

Ministerium reform agrarnych.

W związku z przyjęciem przez Radę ministrów projektu o przemianowaniu Głównego Urzędu ziemskiego na ministerium reform agrarnych, nie przewiduje się po przyjęciu tej ustawy większa reorganizacja wewnętrzna.

Ustawa ta bowiem jest tylko zastosowaniem się do Konstytucyi, która nie przewiduje innych organów administracyjnych z zakresem kompetencji G. U. Z., jak ministerium.

Zjazd prezesów i prokuratorów sądów apelacyjnych.

Dnia 12 września rozpoczął się pod przewodnictwem ministra sprawiedliwości zwołany do Poznania, z powodu trudności mieszkaniowych w Warszawie, zjazd prezesów i prokuratorów sądów apelacyjnych z całej Polski, w sprawach dotyczących unifikacyi poszczególnych urzędów organizacyjnych wymiaru sprawiedliwości, a przede wszystkim w sprawie projektu jednolitej ustawy o więziennictwie, którą będzie referował dyrektor departamentu więziennego ministerium spraw Augustynowicz.

Ponadto omawiane będą sprawy: projektu nowej ustawy o wynagrodzeniu sędziów i prokuratorów, zaliczenia urzędników sądowych do kategorii służbowych, obliczenia kosztów sądowych za czynności pomocnicze, wynagrodzenia ławników i sędziów przemyślowych, wreszcie szeregu innych spraw bieżących, obchodzących całe sądownictwo polskie.

Minister zamierza również zwiedzić zakład więzienny we Wronkach w Wielkopolsce.

Projekt wewnętrznej pożyczki złotej.

Warszawa (tel. wł.). Minister skarbu Jastrzębski przygotowuje podobno projekt wypuszczenia wewnętrznej pożyczki złotej. — Z chwilą aprobaty Sejmu, wypuszczenie pożyczki nastąpi w jak najkrótszym czasie.

Zbliżenie między Francją a Watykanem.

Rzym. (PAT). „Giornale d'Italia“ podkreśla doniosłe znaczenie ostatnich uroczystości rzymskich, które dały okazję do zmanifestowania zbliżenia między rządem francuskim a stolicą apostolską. Dziennik zaznacza, że ujawniło się to zwłaszcza przy okazji bankietu, w czasie którego w sali udekorowanej biustem króla Wiktora Emanuela oraz portretem papieża, zebrali się wspólnie u stołu biesiadnego kardynał Gaspari, papieski legat oraz prałaci kurii papieskiej, a równocześnie przedstawiciele rządu włoskiego, wyżsi urzędnicy, oficerowie armii królewskiej i oficerowie gwandyi papieskiej.

Przyjęcie Anglików w Gdańsku.

Gdańsk (PAT) Wczoraj wieczorem odbyło się w gmachu komisaryatu generalnego, przyjęcie dla oficerów angielskiej eskadry wojennej stojącej w porcie gdańskim, wydane przez małżonkę generalnego komisarza Rzeczypospolitej panią Plucińską. Około godziny 9 zjawił się w salonach komisaryatu dowódca eskadry admirał Brand w otoczeniu oficerów sztabu. W przyjęciu wzięli udział Wysoki Komisarz Hacking, Biskup O'Rourke, konsulowie francuski, angielski, włoski, hiszpański, grecki i lotewski, przedstawiciele rady portu, oficerowie floty polskiej, urzędnicy generalnego komisaryatu w Gdańsku, i przedstawiciele prasy.

Wykrycie nowej organizacji komunistycznej.

ARESztOWANIE 20 OSÓB.

Warszawa (tel. wł.). W ostatnich dniach służba bezpieczeństwa wpadła znowu na trop nowej szajki komunistycznej, która rozwinęła bardzo ożywioną działalność w Warszawie i na prowincyi. Aresztowani są przeważnie żydami.

W ręce policyi wpadły liczne dowody, jak pieczątki, notatki, pieniądze i t. p. Aresztowano około 20 osób.

Olbrzymi deficyt.

Ma je Warszawskie Towarzystwo Naukowe.

Wielce zasłużone na polu nauki i kultury polskiej Towarzystwo naukowe Warszawskie walczy rozpaczliwie z olbrzymim deficytem, sięgającym blisko 70 milionów.

Ofiary płyną niestęchanie opieszale. Społeczeństwo nasze nie zdaje sobie sprawy, jak kompromituje się, nie popierając tak doniosłej placówki dla naszego bytu kulturalnego.

A jak określić sobkowstwo naszych banków? Na stokilkadziesiąt banków zaledwie siedem zdobyło się na ofiarę na rzecz nauki polskiej. W tem jeden tylko, Bank Warszawski Zjednoczony złożył poważniejszą kwotę — miliona marek. Pozostałe sześć, w tem i Bank Handlowy, rzuciło nędzny ochlap kilkunastu czy kilkudziesięciu tys. marek.

Czeskie rewelacje o Habsburgach.

Berno mor. (PAT). Czeskie biuro pras. donosi: „Lidove Noviny“ donoszą, że w najbliższych dniach rząd czesko-słowacki przedłoży zgromadzeniu Ligi narodów „Białą księgę“ republiki czesko-słowackiej, zawierającą 74 dokumentów przedstawiających stosunek rządu czesko-słow. do Habsburgów i ilustrujących naprężenia, jakie wywołała węgierska polityka w latach powojennych.

Clemenceau i Ameryka.

Paryż. (PAT). Jak donosi „Echo Nationale“, amerykański United Press wystosował do Clemenceau telegram, w którym zapytuje, czy jest on zdania, iż Ameryka nie wypełniła swego obowiązku solidarności wobec aliantów i czy Clemenceau ma zamiar przybyć w najbliższym czasie do Ameryki. Clemenceau odpowiedział: Jestem zdania, iż Ameryka w czasie wojny spełniła świetnie swe obowiązki, wynikające z solidarności, jednakże obecnie w sprawach będących na porządku dziennym między Ameryką, Francją i Anglią niema takiej solidarności, jakaby być powinna, gdyż inaczej nie byłoby obecnego kryzysu światowego. Zamierzam udać się do Ameryki jeszcze przed końcem bieżącego roku.

Reemigranci polscy oszukani przez banki niemieckie na 1 miliard 400 milionów marek.

Powracającym przez Niemcy do Polski reemigrantom z Ameryki konfiskują Niemcy dolary. — Bank niemiecki oblicza dolary po kursie o połowę niższym. — Czyż rząd polski nie stanie w obronie swych obywateli?!

W pierwszym okresie masowej reemigracji polskiej ze Stanów Zjednoczonych wielu naszych rodaków jechało na Hamburg, a stąd do granicy polskiej.

Otóż na mocy ustawy niemieckiej, mającej przeciwdziałać wywozowi kapitałów, — władze pograniczne niemieckie stosować zaczęły wobec reemigrantów system bezwzględnej rekwiizycji waluty dolarowej, o ile dany reemigrant przed wjazdem do Niemiec nie deklarował przewożonej sumy dolarów. Konfiskata przeprowadzana była z całą bezwzględnością, cechującą pruskie władze pograniczne. A przecież jest oczywiste, że wspomniana ustawa o ucieczce kapitałów obliczana była na obywateli niemieckich, wywożących masowo kapitały w celu uchylenia się od ciężarów podatkowych. Obywatela polskiego, który znalazł się na terytorium niemieckim tylko w charakterze przejeźdnego, wspomniana ustawa nie mogła dotyczyć. Ustawy o zwalczaniu ucieczki kapitałów z Niemiec — zasadniczo biorąc — nie można było stosować wobec tej specjalnej kategorii przejeźdnych, którzy z obawy, że mogą być okradzeni po drodze, chowali przy sobie starannie dolary i ujawniali

je dopiero przy osobistej rewizji.

Inną kategorię poszkodowanych stanowią ci nasi reemigranci, którzy nie znając niemieckiego rozporządzenia deklarowania wysokości sum dolarowych, wwożonych do Niemiec, natychmiast na zapytanie władz niemieckich, ujawniali wysokość posiadanej kwoty dolarowej. Tym policyja pograniczna nakazywała składanie dolarów w banku prywatnym „Schwiebussner Vereinsbank”, który zamieniał dolary, wystawiając przekazy na banki polskie. Obliczał on jednak kurs dolara o połowę niższy, niż był w rzeczywistości.

Gdy zwrócono się do władz centralnych w Berlinie, aby nakazały oszukańczemu bankowi zwrot zagarniętych bezprawnie i pod przymusem dolarów, otrzymano zdumiewającą odpowiedź, że rząd niemiecki nie bierze żadnej odpowiedzialności za czynności banku prywatnego. Poszkodowanym radzono wytoczyć bankowi sprawę przed sądy niemieckie! Stanowisko, zajęte w tej sprawie przez rząd niemiecki, jest zdumiewające dlatego, że nasi reemigranci składali dolary w „Schwiebussner Bankverein” z nakazu niemieckiej policyi pogranicznej i pod

przymusem. Trudno więc jest pojąć, dlaczego rząd niemiecki swoją powagą okrywa oszukańcze machinacje wspomnianego banku. Jest to tem dziwniejsze, że przy „dobrowolnem” — jak Niemcy twierdzą — deklarowaniu dolarów przez naszych reemigrantów w owym banku działy się nadużycia ze strony władz niemieckich (w rodzaju wymaganja łapówek i t.d.), o czem spisano protokoły.

Opinia publiczna polska domaga się od naszego rządu energicznego wystąpienia w obronie okradzionych obywateli polskich. Jest rzeczą niedopuszczalną, aby sprawa ta została zaniechana. Jeżeli więc władze niemieckie nie chcą wśród licznych obywateli polskich pozyskać sobie niezbyt pochlebnej opinii obrońcy oszukańczego banku, to powinny nakazać temu bankowi zwrot dolarów poszkodowanym. Taki jest nakaz elementarnej uczciwości. Chodzi zaś o 200.000 dolarów, czyli o 1 miliard 400 milionów marek polskich.

Oczekujemy, że rząd polski postara się, aby suma ta została zwrócona reemigrantom.

O założenie Instytutu mierniczego.

Drugi dzień zjazdu Zrzeszenia inżynierów miernictwa wypełniony był dyskusją nad wygłoszonymi referatami. W rezultacie dyskusji przyjęto szereg rezolucji: Pierwsza z nich apeluje do rządu, wzywając go do uregulowania spraw miernictwa. Druga wyraża konieczność kreowania Instytutu mierniczego i utworzenia także w Kongresówce katastru gruntowego. Trzecia domaga się połączenia reformy rolnej z komasacją gruntów i parcelacją, czwarta domaga się zniesienia względnie ograniczenia średniego szkolnictwa mierniczego.

Zawrotne długi sowietów.

Warszawa (tel. wł.). Wierzytelności obywateli szwajcarskich u rządu sowieckiego wynoszą 530 milionów rubli carskich, 160 milionów franków szwajcarskich oraz 30 milionów marek niemieckich.

Sowiety powracają do metod carskich.

Charków (AW). „Wucik” ogłosił dekret, na mocy którego na całym terytorium wprowadzone zostanie zesłanie w drogę administracyjnej zesłanie do oddalonych gubernii lub nawet za granicę. Termin zesłania nie może przekraczać okresu 3 lat. Zesłaniu podlegają wszystkie politycznie niepewne elementy. W związku z tym dekretem oczekują masowych represji i zesłań. Powracają stare żandarmskie czasy.

„Tępić polskich panów”.

AGITACJA NA GRANICY BOLSZEWICKIEJ.

Na pograniczu bolszewickim w powiecie dziśieńskim, pojawiała się od kilkunastu dni nowa banda bolszewicka. Dotychczasowa jej działalność sprowadza się do akcji agitacyjnej bolszewickiej. W wielu wsiach wzdłuż granicy rozlepione zostały odezwy nawołujące do tępienia „polskich panów”.

Program następcy Griffitha.

Leafield. (PAT. Radio). Cosgrave, następca Artura Griffitha na stanowisku prezydenta rządu wolnego państwa irlandzkiego oświadczył, że celem polityki jego rządu będzie wprowadzenie w życie angielsko-irlandzkiego układu przyjętego przez Dail Eirnan.

Włamywacz jako... strach na wróble.

(1.) Oryginalny podstęp pozwolił pewnemu na długoletnie więzienie skazanemu złodziejowi

UMKNĄĆ Z ZA KRATY WIĘZIENNEJ.

Karol Matthes, zawodowy włamywacz mieszkający, odsiadywał swą karę w Regensburgu; zdobywszy łaski u dozercy więziennego postanowił skorzystać z pewnej pozostawionej mu swobody, by uratować się ucieczką. Aby jednak umknąć niepostrzeżenie, musiał w jakiś sposób zmienić swój strój więzienny.

Na polu, sąsiadującym z budynkiem dla archiwanów, postawił pewien gospodarz

STRACHA NA WRÓBLE,

ubierając go w stosunkowo porządny jeszcze surduty i stare podarte spodnie. Sprytny włamywacz wydosławszy się z więzienia ściągnął odzienię ze straszdyła, ofiarowując mu w zamian swe szaty więzienne. W osobliwym tem przebraniu udało mu się przedostać do Berlina. Przybywszy do stolicy Niemiec udał się bezzwłocznie do

PODEJRZANEJ SPELUNKI.

w której gromadziły się rozmaite indywidua z pod ciemnej gwiazdy; szef bandy włamywaczy rozdzielał tam „robotę” wszystkim chętnym „zawodowcom”. Zgłosił się więc do roboty i Karol Matthes i otrzymał „zamówienie” na dokonanie włamania do mieszkania pewnego kielnera. Wtargnąwszy na wskazane miejsce zaczął uciekinier wdzianemu przetrząsać kieszenie ubrań i znalazł od razu w palcie 150 dolarów. Kiedy czynił dalsze poszukiwania, do uszu jego doleciał szmer kroków: to dwaj inni włamywacze, którzy przez omyłkę dostali to samo „zamówienie” wtargnęli również do mieszkania kielnera

CELEM OGRABIENIA GO.

Ci jednak działali mniej ostrożnie i obudzili uwagę sąsiadów. Zaalarmowano wówczas policję; w międzyczasie dwaj złoczyńcy uciekli, Matthes jednak został schwytany.

Na policji podał wprawdzie fałszywe nazwisko, poznano w nim jednak zbiega z Regensburga i odesłano tam z powrotem.

Jak sprytny oszust wyludzał miliony od łatwowiernych osób?

Czar korony hrabiowskiej i mitry książęcej jeszcze działa. — Pan hrabia w roli protektora czuśta. — Fałszywe dokumenty państw. urzędu przetworów naftowych. — Oszust wyludził przeszło 50 milionów.

Głośną była niedawno w Warszawie sprawa akademika Jerzego Świdy, którego aresztowano za sprzedawanie sfalszowanych przezeń zaświadczeń odbioru milionowych kwot przez państw. urząd olejów mineralnych i przetworów naftowych.

Obecnie dowiadujemy się ciekawych szczegółów, w jaki to sposób sprytny Świda wyludzał pieniądze od ludzi, którzy byli tak naiwni, że młodzikowi pożyczali po kilkadziesiąt milionów dlatego tylko, że przebywał w towarzystwie hrabiów i książąt. Widać więc, że w Polsce byle chłystek, jeżeli tylko birbantuje na spółkę z hrabiami w gabinetach restauracyjnych, znajduje naiwnych, którzy mu zawierają.

Oto niejaki pan W. K., przybyły niedawno z Ameryki, chciał ulokować gdzieś swoje pieniądze. Hrabia Ł. poradził mu, aby pożyczył Świdzie 10 milionów na 5 procent. Początkowo wzdrzał się p. W. K. — ale kiedy dowiedział się, że Świda przebywa stale w hotelu Europej-

skim w towarzystwie książąt i hrabiów i innych osób z arystokracji, uspokojony co do świdry, pożyczył mu 10 milionów na weksel. Jednocześnie otrzymał od Świdy list Banku Narodowego, gwarantujący na przeciąg jednego miesiąca zwroty pożyczonej Świdzie kwoty.

Miesiąc upłynął, a Świda wykręcił się od spłaty drugim listem Banku Narodowego, gwarantującym oddanie pożyczki za 2 miesiące. Gdy jednak i teraz nie zapłacił, wręczył p. W. K. zaświadczenie państw. urzędu olejów mineralnych na wpłaconą sumę 17 milionów. Wkońcu pożyczył W. K. Świdzie jeszcze 3 miliony na 2 weksle, aż wreszcie sprytny oszust dostał się do wzięcia, okazało się bowiem, że zaświadczenia państw. urzędu olejów mineralnych były przez niego samego fałszowane.

Nie tylko jednak p. W. K., który pożyczył Świdzie 20 milionów — padł ofiarą swej lekkomyślności — ogółem naciągnął Świda w ten sposób kilkunastu łatwowiernych na ogólną sumę 50 milionów!

Zreformować policję „angielską“!

POLICYA PAŃSTWOWA, CZY POSPOLITE RUSZENIE? — UZBROJENIE POLICYI W MIEŚCIE, A NA WSI. — BŁOGOSŁAWIEŃSTWA GUMOWEJ PAŁKI. — WADY UMUNDUROWANIA.

Już trzeci rok upływa od czasu, gdy obdarzono nas uroczystie policją na modłę angielską i zapewniono, że nowy system, wypróbowany w krajach Zachodu, przyniesie pożądane owoce i uczyni policję naprawdę „władzą bezpieczeństwa“.

Jakoś dotychczas błogosławionych skutków nowego systemu nie widać. Winy nie ponosi tu materiał ludzki, gdyż ten był zawsze podatny do rozwoju, lecz zbyt nieopatrne i pospieszne wtłoczenie tego materiału w karby obcej, do naszych warunków zupełnie niedostosowanej dyscypliny.

Zacznijmy od uzbrojenia. Policjant w mieście ma zupełnie inne zadania, niż na wsi. powinien też być inaczej, a odpowiednio uzbrojony. Policja krakowska ma karabiny i własne, różnego systemu rewolwery. Niby jaka ludowa rewolucyjna gwardya, mają policjanci broni najróżnorodniejszą: szable, bagnety, karabiny Werpda itp. Uzbrojenie policjanta angielskiego składa się z rewolweru najnowszego systemu i półmetrowej pałki.

Ta pałka gumowa — broń wcale nie śmiercionośna — służy jednak doskonale do uśmierzenia różnych domorosłych „rozruchów“, przy których chodzi o rozprószenie zbiegowiska, lub ubezwładnienie awanturnika, tak jednak, aby nikogo nie zranić i władzy swej na szwank nie narazić. Jeśli mają panować u nas angielskie metody, to i owa gumowa laska policmena konieczna jest, jako nieszkodliwy, a pewny środek obrony. Tymczasem nasz policjant nie ma innego wyjścia, jak albo w obronie własnej ranić lub zabić przeciwnika, — albo też rejterować. Przy notorycznym braku poszanowania władzy bezpieczeństwa u nas (wprost przeciwnie, jak w Anglii) możliwość krwawych zająć jest bardzo częsta, a tak łatwo możnaby jej uniknąć.

W r. 1919 odbyły się w Krakowie trzykrotnie rozruchy „głodowe“, którym policja musiała się przypatrywać bezsilnie, nie mając odpowiedniej broni do poskromienia wyrostków, bab itp. żywiołów, wobec których bagnety i szable muszą pozostać bezczynne.

Instrukcja policyjna mówi, że policjant „w razie użycia broni powinien szanować zdrowie i życie człowieka“. Piękna ta humanitarna maksyma pozostanie tylko strzępkiem papieru, jeśli się policjantowi nie da broni takiej, którą mógłby przeciwnika ubezwładnić bez szkody dla jego i własnego życia i zdrowia. Policjant na prowincyi — zmuszony odbywać patrole w warunkach niebezpieczniejszych (gdyż w mieście może przynajmniej liczyć na pomoc), musi być tak uzbrojony, by w spotkaniu z przeciwnikiem miał nieskrępowaną swobodę ruchów — tj. w rewolwer i w szablę.

Umundurowanie policji przedstawia dotychczas dużo do życzenia. Pominawszy już takie szczegóły, jak niepraktyczna, obcego kroju czapka, nie chroniąca głowy, oraz odznaki służbowe zbyt wysrebrzone, są inne, ważniejsze niedomagania. Buty, w które zaopatruje się policję, zrobione z końskiej skóry, szybko pękają i niszczą się. Policjant bez butów — zaiste marny to widok! Konieczne jest zaopatrzenie policjantów w obuwie wojskowe, tj. 1 parę butów i 1 parę trzewików na rok.

Mundury straży policyjnej robione są z lichego i nieodpowiedniego sukna. Częste były w Krakowie wypadki, że w zimie nie można było policjanta do służby posłać z powodu tych defektów ubiorowych.

Tytułatura obecna — „panie posterunkowy“, „panie starszy posterunkowy“, „starszy przodownik“, jest niepraktyczna i rozwlekła; możnaby ją z łatwością zastąpić odpowiedniejszą.

Te wszystkie mankamenty, które przy odrobinie dobrej woli łatwo dadzą się usunąć, budzą słuszne rozgoryczenie wśród pełniącego z poświęceniem ciężką służbę korpusu policyjnego. Jest więc konieczną rzeczą, by „zanglezowanie“ policji posunięto naprawdę pod każdym względem do stopnia angielskiej doskonałości.

Dramat miłosny w Kocmyrzowie.

ZAWIEDZIONY AMANT STRZELA DO WYBRANEJ SWEGO SERCA.

(ch) Niejaki Stefan Haber, lat 24, zamieszkały w Podgórzu, kochał się od dłuższego czasu w córce naczelnika gminy Kocmyrzów, w Maryi Kozikówniej. „Niestety zawiódł się, albowiem wybrana jego postanowiła oddać rączkę swą i serduszek komu innemu. Nie mógł przeboleć tego ciosu niefortunny amant i postanowił się zemścić.“

Dowiedziawszy się, że wyszły już zapowiedzi ślubu Kozikówniej z Józefem Pazdańskim, wybrał się pociągami do Kocmyrzowa, podkraślił się pod dom ojca wybranej i przez otwarte okno

z odległości czterech kroków strzelił z rewolweru raz do córki Kozika, Maryi, raniąc ją w głowę, a następnie do siedzącego obok niej Józefa Pazdańskiego, lecz go nie trafił, a kula przeszła przez prawy rękaw surduta.

Po dokonaniu zbrodni sprawca zbiegł do Krakowa.

Zarządzony przez posterunek policyjny natychmiastowy pościg za sprawcą usiłowanego morderstwa wydał dodatnie rezultaty, albowiem jeszcze tej nocy ujęto go w Krakowie i po przeprowadzonym wstępnym śledztwie odstawiono do sądu okręgowego karnego w Krakowie.

Pierwsza dama w Rosyi

Zona Lenina.

(i.) Londyński „Daily News“ zamieszcza ciekawy artykuł o żonie Lenina, zaopatrzony w reprodukcję przez nas powyżej jej fotografie, nad którą widnieje napis: „Pierwsza dama w Rosyi“.

Takie to miano nosi obecnie połowica jednego z dyktatorów Rosyi. Duszą i ciałem oddała się ona na usługi sowietom i rozwija niezwykle czynną działalność, głównie w trzech kierunkach: rozszerzania wpływów politycznych w szkołach, krzewienia polityki sowieckiej wśród chłopów i propagandy politycznej w czerwonej armii.

Pierwsze zdanie, którego się wyucza dzieci w szkołach komunistycznych brzmi następująco: „Nie jesteśmy niewolnikami“.

„1001 opowieści o duchach“

Początek powieści nabyć można w Administracyi „Gońca Krakowskiego“ za 200 Mkp.

Zwracamy uwagę Szanownych Czytelników, że prenumerata „Gońca Krakowskiego“ jest najtańszą, wynosi bowiem

tylko 1.300 mk. miesięcznie

z przesyłką pocztową lub odnośzeniem do domu.

Mnożące się bezrobocie na tle ekonomicznem są bardzo wyraźną dla rządu wskazówką, że musi on wydać walkę na śmierć i życie wszelkiemu paskarstwu. W obecnem położeniu — to są główni wrogowie Polski odrodzonej. Dlaczego do walki z nimi rząd nie miał odwagi zastosować dotąd sądów doraźnych, kary chłosty, a nawet kary śmierci?!

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 13. września 1922.

—ooo—

Kobiety do walki z drożyzną!

(i.) Śladem Warszawy, w której przed tygodniem mniej więcej kobiety wystąpiły do walki z najstraszniejszą dziś naszą bolączką społeczną: drożyzną, zaczynają iść kobiety krakowskie.

Godne uznania i powszechnego poparcia hasło to rzucone zostało wczoraj przez Związek wdów i sierót po poległych, który pod przewodnictwem pani Górowej urządził wiec w Domu robotniczym przy ul. św. Tomasza, celem wszczęcia jakiejś energicznej akcji antydrożyznianej.

Z ubolewaniem zaznaczyć należy, że na apel Związku wdów i sierót po poległych, niewiasty krakowskie stawily się niezbyt licznie, mimo że wszystkie zgodnie i jednogłośnie podnoszą wielki lament na szalejącą drożyznę i wzrastające z godziny na godzinę ceny wszystkich towarów, które prowadzą nas do nieuniknionej katastrofy. A tu tymczasem, jak słusznie podkreśliła w swym wstępnym referacie p. Górowa nie wystarczą jęki i narzekania, nie pomogą gołosłowne skargi, jeżeli nie przedsięwzięcie się akcji czynnej. Referentka w dosadnych słowach skreśliła obraz chwili obecnej, beznadziejną sytuację w jakiej znajdują się ubogie rzesze tak ze sfer inteligencji jak i robotniczych, które nie mają czem wyżywić swych dzieci, nie mają za co posyłać ich do szkoły.

Po referencie, przemówił delegat kolejarzy, zaznaczając, że wszystkie kobiety zrzeszając się solidarnie do walki z drożyzną potrafią niechybnie osiągnąć cel zamierzony (— oby tak było! —) i przyrzekając energiczną pomoc kolejarzy w wyśledzaniu i zwalczaniu niedozwolonego w torowiu a tak ohydnie uprawianego w praktyce wywozu za granicę.

Na zakończenie wiecu wybrano komitet samoobrony, który w dniu dzisiejszym na czele całej rzeszy kobiecej uda się do województwa i do magistratu, dla wyrażenia protestu przeciw klęsce drożyznianej w naszym mieście, którą tak władze wojewódzkie jak i magistrackie tolerują bezkarnie, zamiast jej energicznie przeciwdziałać.

Porządki w Miejskiej Kasie Targowej na Grzegórkach.

Otrzymujemy następujące pismo: Wszędzie, gdzie istnieją kasy targowe, są na to, aby kupcom i odbiorcom ułatwiać handel, w Krakowie jest przeciwnie.

Przez kasę miejską targową na Grzegórkach przechodzi cały obrót towaru (świń, bydła), jaki do Krakowa nadejdzie. Każdy kupiec względnie właściciel towaru, po sprzedaży i odważeniu, musi się udać do kasy targowej z kartką od wagi, gdzie mu wystawiają konsygnację, tj. obliczają należność za sprzedany towar i potrącają równocześnie kasa skonto 9.500 mk. od miliona, pieniądze jednak nikt nie daje. Wypłata odbywa się w ten sposób, że p. Saul Landau dyrektor kasy targowej przychodzi wieczór do kawiarni „Elite“ (ul. Grodzka), tam również gromadzą się właściciele i komisjonerzy sprzedanego towaru, oczekując całymi godzinami do późnej nocy na p. dyrektora Landaua, gdzie tenże daje zaliczki na należności, od których z góry pobrał wysokie procenta. Wypłata taka odbywa się codziennie we wspomnianej kawiarni, a kupcy muszą nieraz po 3 i 4 dni siedzieć w Krakowie, wieczorami ślęcząc w kawiarni, zanim wydobędą się z Krakowa. Ponieważ dziś partya towaru kosztuje przeciętnie 5 do 10 milionów, taki kupiec zapłaciwszy z góry 50 do 100 tysięcy, musi siedzieć w Krakowie, ponieść ogromne koszty za hotel i utrzymanie, co chyba nie przyczynia się do potamienia towaru.

Prosimy na tej drodze odnośnie władze magistratu o usunięcie tych nieporządków, bo za to p. dyrektor Landau bierze setki tysięcy procentu dziennie, aby pieniądze zaraz wypłacał, w przeciwnym razie oddamy sprawę prokuratury, bo jeśli się nie daje pieniędzy, to nie trzeba brać procentów. Jakób Woś z Rzeszowa.

STAN POGODY. Prognoza na środę: Przeważnie pochmurno, opady, chłodniej.

POSIEDZENIE KOMITETU WYBORCZEGO ZWIĄZKU LUDOWO NARODOWEGO odbędzie się we środę dnia 13 września o godzinie 7:30 wieczór w Sekretaryacie (Kopernika 8).

VAN WIJK W KRAKOWIE. Do Krakowa przyjeżdża członek zagraniczny Polskiej Akademii Umiejętności, profesor Uniwersytetu w Lejdzie Van Wijk. Imieniem wojewody krakowskiego powita gościa starosta dr Bal.

EGZAMIN DOJRZAŁOŚCI dla eksternistów w Seminarium naucz. męskim w Krakowie rozpocznie się częścią piśmienną dnia 25 września a częścią ustną dnia 2 października br.

WĘGIEL W „ROZWOJU”. Członkowie Tow. którzy pragną zaopatrzyć się w dobry i tani węgiel — zechcą zgłaszać swoje zapotrzebowanie w biurze „Spółdzielni” przy ul. Garncarskiej 7, w sklepach: przy ul. Karmelickiej 21, Dębniaki Madałńskiego 9 i przy ul. Bożego Ciała Klasztor.

(I.) POGRZEB OFIARY KATASTROFY LOTNICZEJ. W dniu wczorajszym o godz. 4 popoł. odbył się pogrzeb śp. Burnagła, który padł w sobotę ofiarą tragicznej katastrofy na lotnisku krakowskim. Pogrzeb zmienił się w imponującą manifestację współczucia dla przedwcześnie zmarłego pilota. W orszaku żałobnym, który wyruszył ze szpitala żałogi przy ul. Wrocławskiej, wziął udział oddział stacjonującego w Krakowie pułku lotniczego, który maszerował w hełmach szturmowych z podniesionymi w górę szablami, reprezentanci wojskowości, magistratu i rozmaitych instytucji, tudzież olbrzymi tłum publiczności. Za trumną pilota postępował wóz okryty wieńcami. Zwołki śp. Burnagła złożono na cmentarzu Rakowickim.

„SUCHE” WYBORY. Rozeszła się przed kilku dniami wieść zaiste niobowa dla niektórych stronnictw politycznych, tych zwłaszcza, które mając możliwość czerpania pod różnymi tytułami z kas, kiedyindziej próżnych, przed wyborami jednak zawsze pełnych, staną teraz wobec problemu: co zrobić z temi pieniędzmi? Dawniej zagadnienie to rozwiązywało się w nader prosty sposób: tyle a tyle kilometrów kielbasy wyborczej, tyle a tyle wiader „mocnej” i fundusz wyborczy był gotów. Kto lepiej się zaopatrzył w te utenizyła, ten wychodził zwycięzca. Dziś piękny ten program nie da się tak gładko rozwiązać, gdyż jak

Wyrodna córka truje matkę trutką na szczury

POWODEM SPORY MAJĄTKOWE.

(ch) Franciszka Hyłowa, lat 22, zam. w Rybnej, karana już raz za kradzież, od dłuższego czasu żyła w niezgodzie ze swą matką Anną Struzik.

Dnia 30 sierpnia b. r. Struzikowa nagle zasłabła i tejże nocy zmarła. Policja aresztowała naziątrż wyrodną córkę, albowiem wszystko przemawia za tem, iż otrula ona swą matkę. Jak bowiem śledztwo wykazało, obwiniona na krótko przed śmiercią matki kilkakrotnie kupowała

trutki na szczury, a pozostawała z matką w wielkiej nieprzyjaźni z powodu sporów majątkowych, zwołki zaś matki wzdęte po śmierci wskazywały na otrucie.

Zwołki zmarłej odstawiono do zakładu medycyny sądowej na zarządzenie sędziego śledczego, gdzie sekcya wykaże niewątpliwie przyczynę śmierci.

Wyrodną córkę, po spisaniu protokołu policyjnego odstawiono do sądu.

domiesiono przed kilku dniami, rząd nie bacząc na interes swych przybojnych stronnictw — nosi się z myślą wydania bezwzględnego zakazu sprzedaży i podaży wszelkich trunków na okres aż sześciu tygodni przed wyborami. Z punktu widzenia „czystości” wyborów pomysł ten przed stawia się nader pięknie, choć, jak podnieśliśmy, godzi właśnie w interesy żywotne tych stronnictw, które będąc ostoją i podporą rządu, dzielnie używały tych radykalnych środków agitacji wyborczej. Jak jednakże będzie wyglądało przeprowadzenie tego zakazu w praktyce — o tem nie może być dwu zdań. Szalony popłoch padł już na wszystkich „mokrych” zwolenników trunkowości, którzy mdlejąc z przerażenia na samą myśl, iż przez 6 tygodni przyjdzie im suszyć gardła, już teraz rzucili się na gwałt do skupowania wszelkich zapasów alkoholu. Z drugiej strony komitety wyborcze, nie chcąc stracić adherentów, też magazynują pospiesznie olbrzymie ilości spirytusu. Wobec tak niezwykłego popytu, ceny wódek podskoczą w najbliższych dniach w trójnasób. Jedyną tedy partya, która bez żadnej wątpliwości wyjdzie z wyborów zwycięsko, będą — szynkarze.

OLBRZYMA KRADZIEŻ W MIESZKANIU REEMIGRANTA AMERYKAŃSKIEGO. Donoszą nam z Bochni, iż przed kilku dniami okradziony został w gminie Trynitis Andrzej Żydek, który powrócił niedawno z Ameryki. Sprawcy dostali się do mieszkania albo przez strych za pomocą przystawionej drabiny, albo też, działając w porozumieniu z kimś z domowników, przez umyślnie niedomknięte okna. Wylamawszy zamki przy trzech kufrach amerykańskich skradli 1600 dolarów w banknotach, jakoteż ogromną ilość garderoby, łącznej wartości 6 milionów marek. Przeprowadzone natychmiast śledztwo za zuchwałymi złoczyńcami nie dało narazie pozytywnych rezultatów.

Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.

ŚP. JAN ZAWIEJSKI. Wczoraj rano po długiej i ciężkiej chorobie zmarł w wieku lat 68 Jan Zawiejski, architekt, starszy radca budownictwa miejskiego, twórca całego szeregu stylowych budynków, któremi ozdobił śródmieście Krakowa. Głównem jego dziełem był gmach teatru im. Słowackiego, następnie szereg budowli miejskich, szkoły na ulicy Studenckiej, Pędzichowie, Szlaku, gmach Akademii handlowej itd. Na międzynarodowym konkursie na projekt Pałacu Pokoju w Hadze — jego dzieło uzyskało pierwszą nagrodę. Zmarły odbył studia politechniczne w Niemczech, po powrocie do kraju działał w zakresie budownictwa miejskiego w Krakowie, a przed kilku laty został powołany na stanowisko profesora budownictwa w szkole przemysłowej. Ostatniem jego dziełem był projekt budującego się obecnie gmachu PKO przy pl. Matejki i ul. Basztowej. W Krakowie, dla swych niepospolitych zalet towarzyskich cieszył się niezwykłą popularnością.

Z TEATROW.

MIEJSKA OPERA I OPERETKA. Dziś we środę Falla „Róża Stambułu” z występem gościnnym pp. B. Krajewskiej i H. Millera. W akcie II „taniec wschodni” odtącają pp. Z. Paliszewska i E. Koszutski. Dyryguje kapelm. p. Szczepański. Jutro we czwartek „Straszny dwór”.

Z TEATRU „BAGATELA”. Dziś i jutro „Świt, dzień i noc” komedia w trzech aktach D. Niccodemiego w interpretacji pp. Malickiej i Węgiełka.

RITA SACCHETTO, sławna tancerka i gwiazda filmowa wystąpi w Krakowie tylko jeden raz, a to we środę 20 bm. w Teatrze Miejskim. Bilety są już do nabycia w Kasie dziennej teatru.

KONCERT ADAMA DIDURA odbędzie się w niedzielę 24 bm. Bilety są już do nabycia u Braci Lipskich, Sławkowska 8.

Dola i niedola Śląska Cieszyńskiego.

(Z tamtej strony Olzy).

—ooo—

GYMNAZYUM W ORŁOWEJ.

Jedyny to zakład średni polski w republice! Jedyny gimnazjum. I dziwny to zaprawdę zakład, który mimo podziału kraju, mimo rozbicia, terroru, pobicia profesorów i uczniów, zabrania bursy, braku subwencji ze strony rządu czeskiego, który przecież chce uchodzić za konstytucyjny i demokratyczny, mimo, że pozornie nie daje on chleba wychowankom, bo Czesi przecież bodaj że kogoś z Polaków przyjąliby na posadę, mimo to nie upada, lecz wzrasta i w liczbę uczniów i w coraz to większą popularność u ludu polskiego na Śląsku czeskim. Zakład liczy uczniów 541, podczas gdy jeszcze parę lat temu liczył 300. Jest to najliczniejsze gimnazjum na całym Śląsku, nawet opawski wliczywszy. Młodzież rekrutuje się wyłącznie ze sfer robotniczych i polskich. Jest to jedyny zakład polski, który liczy 100 proc. Polaków!

Młodzież przyjeżdża codziennie nieraz parę mil tramwajami i koleją do szkoły, wraca późno do domu. Poziom nauki z natury rzeczy musi być wysoki, gdyż władze czeskie odmówiłyby Zakładowi prawa publiczności. Obecnie przyznano Zakładowi prawo publiczności na 2 lata, co w tamtejszych stosunkach jest wprost niezwykłym. Zakładem kieruje dyrektor Piotr Feliks, którego zasługą jest jego wznowienie po rozbiciu tegoż w czasie walk plebiscytowych. Język czeski jest językiem obowiązkowym, polski językiem wykładowym. Uczy 20 sił profesorów w warunkach bardzo ciężkich, nieraz wprost z narażeniem zdrowia a nawet życia, jak to było n. p. w czasie walk plebiscytowych. Budowane w czasach pokoju i

wśród innych warunków znalazło się to gimnazjum, że tak rzec można wprost w paszczy lwa, gdyż Orłowa jest centrum narodowców czeskich.

To też życie tamtejszych profesorów polskich nie jest godnem pozazdroszczenia. Część ich dojeżdża z Cieszyna i Karwiny zimą i latem, część dochodzi z Ławów, paru zaledwie mieszka w Orłowej, a kilku z braku mieszkań gnieździ się w gablnetach szkolnych. W samym też gmachu gimnazjum mieści się obecnie bursa (w suterrenach!), gdyż wspaniały gmach bursy polskiej, zbudowany ofiarnością społeczeństwa, zabrali i zniszczyli Czesi, a o oddaniu jego w pierwotnym stanie mimo obietnic na seryo nie myślą. Ciekawy to zakład i pod względem wychowawczym. Oto jeden z b. profesorów opowiadał, że rodzice przybywają tam często na t. zw. wywiadówki nie po to, by prosić o „pierwszą” dla syna, lecz by poskarżyć się na niego. „bo nie się nie uczy w domu”. Podobną wzmiankę znalazłem w historii tegoż Zakładu napisanej przez prof. Havdukiewicza.

Ogniskując życie umysłowe polskie całego zagłębia jest ten Zakład ostoją polskości w rewirze, to też Czesi dowcipnie nazywają go „ambasadą polską”.

Niestety utrzymanie zakładu przechodzi wprost siły finansowe Macierzy. W walucie polskiej oblicza się ono w wiele milionów, w walucie czeskiej w setki tysięcy koron rocznie. Opłaty uczniów, nawet jak na tamtejsze stosunki b. wysokie, nie pokrywają ani w części kosztów utrzymania Zakładu, toteż pomoc społeczeństwa całego polskiego, jest tu konieczna. Inaczej placówka „ta polska ambasada” kresowa szkolna musiałaby być zwinie ta ku niepowetowanej szkodzi polskości całej czeskiej części Śląska Cieszyńskiego. Czesi też na to nie licząc, nie robią wielkich wstrętów w funkcjonowaniu Zakładu, lecz chyba społeczeństwo polskie nie dopuści, by Zakład jedyny polski upadł z braku funduszy. Podobnie grozi upadek innym szko-

łom Macierzy w czeskiej części Śląska, a groze położenia zwiększa kryzys ekonomiczny w republice, gdyż mało zarabiający górnik z natury rzeczy nie może być tak ofiarnym, jakby pragnął, na cele szkolnictwa.

Chociaż z drugiej strony z chlubą zaznaczyć trzeba, że społeczeństwo tutejsze z serdeczną miłością i uczuciem odnosi się do swej Macierzy. Górnik składa swój grosz na Macierz z okazji ślubu, wesela, chrzcina, pogrzebu, imienin, urodzin, przeprasza, życzeń świątecznych, noworocznych, zebrań i odczytów, słowem Macierz jest dlań ukochaną, serdeczną organizacją, bo ona umożliwiła mu kształcenie dzieci w polskiej szkole, ona urządziła dlań kursa i wykłady, ona go krzepi i pociesza w ciężkim jego i pracowitem życiu. Część też im się należy, tym naszym rodakom, tym nielicznym jednostkom z inteligencji polskiej na czeskiej stronie, które pracę tę chętnie prowadzą i nią kierują. Prezesem Macierzy szkolnej w czeskiej części Śląska jest zasłużony dr Olszak z Karwiny, ulubieniec górników i wogóle ludności polskiej, sekundują mu w pracy nieliczni pozostali w tej części Śląska inteligenci polscy. Wartoby, by pomyślano w Polsce o urządzeniu dnia zbiórki w całej Polsce na cele szkolnictwa kresowego w tej części Śląska, tembardziej, że podobnie smutno przedstawia się byt finansowy szkół T. S. L. w Morawskiej Ostrawie, gdzie również są szkoły polskie dla tamtejszych robotników utrzymywane przez T. S. L. a gdzie jak słyszałem, nauczycielstwo trwa na posterunku mimo, iż nieraz całymi miesiącami nie otrzymuje swych poborów. Sen jednak taki długo trwać nie może i jest obowiązkiem moralnym społeczeństwa polskiego wesprzeć te nasze najdalej placówki kresowe, a to tembardziej, że nasi „brać” Czesi wszystko robia, by obalić szkolnictwo polskie, które tu jest symbolem polskości.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO.

Drugi mąż.

Komedia M. Fijałkowskiego. — Reżyser: T. Trzciniński.

SEZON 1922/23.

„Teatr powinien być ostoją idealizmu“.

Pod tą dewizą otwarł dyrektor teatru T. Trzciniński nowy sezon teatralny. Oczywiście — nie idzie mu o ten idealizm romantyczny, w sensie tego słowa zwietrzałem, ale o idealizm zdrowy, nawskróś przenikający życie.

Powojenna moda narzuciła także sztuce teatralnej wszystkie swoje obrzydliwe naleciałości jak chamstwo, pornografię, krzykliwość i bezsens. Borykał się z tem wszystkim teatr, jak mógł, aby utrzymać jakąś równowagę między bydlęciami aspiracyami nuworiszów a sztuką, aż nareszcie zdecydował się tej paskarskiej modzie wypowiedzieć otwartą walkę. Walka o powrót do wielkiej sztuki zaczęła się — na Zachodzie.

Jeśli dziś francuski teatr literacki gra wciąż bez przerwy sztuki tak irracjonalnie metafizyczne jak Calderona, jeśli teatr niemiecki z nabożeństwem wystawia sztuki choćby Hoffmanna — to czegoż to wszystko dowodzi? Że walka a outrance o powrót do wielkiej, prawdziwej sztuki zaczęła się już na całym świecie cywilizowanym. W tym wielkim rytmie ogarniającym europejski teatr nie powinno braknąć teatru polskiego. Zapowiedź zwrotu w tym duchu mamy w zestawieniu repertuaru teatru miejskiego na sezon bieżący. Będzie tam i Calderon i Szekspir, Ibsen i Maeterlinck, Słowacki i Wyspiański, Fredro i Rittner.

Z tą zapowiedzią łączy się dobrze zgrany, odmłodzony, odświeżony zespół sił artystycznych. Już samo zszeregowanie nazwisk nowozaangażowanych artystów technicznie młodzieńczą siłą, promieniuje nadzieją, że nareszcie otrzymaliśmy zespół, z którym można się kusić o rzeczy wielkie i największe w zakresie sztuki teatralnej.

Temu konsorcyum talentów, teźny i zapału, trzeba tylko jednego odpowiednika. Gorącego poparcia polskiej publiczności. Społeczeństwo polskie winno zdawać sobie sprawę, że jest jego obowiązkiem moralnym otoczyć tak szczęśliwy zespół, taką dozą serdeczności, zapału a conajmniej nietajonej życzliwości, na jaką je tylko stać. Bo w rękach polskiej inteligencji leży dziś, czy ta iście kawalerska szarża artystów dojdzie tam, gdzie Bóg i natura z sobą graniczą, czy załamie się w połowie swej drogi.

W takich stosunkach grosz ulokowany w kupnie biletu teatralnego — jest naprawdę najlepszą lokacją ideową.

Nie żałujmy więc grosza na teatr i nie żałujmy oklasków!

Po komediach Fredry przyszła wczoraj kolej na wznowienie sztuki M. Fijałkowskiego, wzmianowanej nieco obsadzie. Widzieliśmy w niej znowu artystkę o tak wybitnej indywidualności jak J. Zmiejewska a obok Kosmowska, Białkowska, Szymański i Szymborski. Ze sceny wionął ku nam czar fascynującej młodości i życia i nierozkrochmaloną jeszcze po wakacjach publiczność wciągał w swoje magiczne kręgi. To też rzesz się i ciepło oklaskiwała ona cały wczorajszy zespół.

Ludwik Skoczylas.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Środa: „Jutro pogoda“.

Czwartek: „Jutro pogoda“.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA.

Środa: „Róża Stambułu“.

Czwartek: „Straszny dwór“.

Piątek: „Róża Stambułu“.

TEATR „BAGATELA“.

Środa: „Świt, dzień i noc“.

Czwartek: „Świt, dzień i noc“.

Z POLSKI.

SPRAWY URZĘDOWE. Z Warszawy telefonują: Prezydent Rady ministrów przyjął wczoraj na posłuchaniu delegację Zjednoczenia zawodowego polskiego, delegację urzędników małopolskich i posła polskiego w Rydze dra Jodkę-Narkiewicza.

KOMISYA DISCYPLINARNA. Minister spraw wewnętrznych Kamiński wydał rozporządzenie, mocą którego została powołana przy ministerstwie spraw wewnętrznych wyższa komisya dyscyplinarna na przeciąg lat trzech. W związku

Z SALI SĄDOWEJ.

W obronie własnego życia zastrzelił przemytnika

(ch) W dniu wczorajszym toczyła się w tutejszym sądzie wojskowym przy ul. Montelupich rozprawa przeciw Stanisławowi Grupie, szeregowcowi z 19 Baonu celnego, oskarżonemu o zbrodnię zabójstwa.

Według aktu oskarżenia, sprawa przedstawia się następująco:

Dnia 15 grudnia 1921 r. oskarżony na polecenie swego dowódcy odprowadzał Karola Niemca (zamieszkanego za nieprawne przekroczenie granicy), do dowództwa głównego w Cieszy-

nie. Krewni i znajomi oskarżonego postanowili przeszkodzić temu i w tym celu w drodze koło gminy Puniców napadli na oskarżonego, pragnąc odbić aresztanta. Również sam Niemiec stawiał mu czynny opór. Wówczas oskarżony Grupa w obronie życia strzelił z karabinu, powodując śmierć Niemca.

Po przeprowadzonej rozprawie trybunał uwolnił oskarżonego od winy i kary.

Rozprawie przewodniczył pułkownik Haraśimowicz, oskarżał major Juszcak, bronił adw. dr Birnbaum.

Szajka złodziei bialskich przed sądem.

ZASĄDZENIE SPRAWCÓW KRADZIEŻY PRZEŚCIERADEŁ WOJSKOWYCH.

(ch) Równocześnie w tym samym sądzie toczyła się wznowiona rozprawa przeciw zasądzonym przed kilku miesiącami siedmiu szeregowcom o zbrodnię kradzieży znacznej ilości prześcieradeł z magazynu wojskowego w Białku.

Na ławie oskarżonych zasiadli szeregi. Szulc, Papiernik, Kosiok, Sawicki, Fornalczyk, Lenart i Piniecki.

Po przeprowadzonej rozprawie trybunał wy-

dał wyrok skazujący dwóch pierwszych oskarżonych na karę 15 miesięcy więzienia, dalej Kosioka i Sawickiego na karę 16 miesięcy więzienia, zaś pozostałych trzech tj. Fornalczyka, Lenarta i Pinieckiego na karę 6-ciu miesięcy więzienia. Wszystkim oskarżonym wliczono areszt śledczy.

Rozprawie przewodniczył pułkownik Haraśimowicz, oskarżał major Juszcak, bronił adwokaci: dr Greger, dr Szalaj i dr Birnbaum.

z tem mianowano przewodniczącego komisji i jego zastępców, członków oraz rzecznika dyscyplinarnego, jak również jego zastępców.

KS. BISKUP GALL JEDZIE DO PAPIEŻA.

Z Warszawy donoszą o wyjeździe do Rzymu ks. Galla, biskupa polowego, który zawozi papieżowi adres od stowarzyszenia „Fundacja im. Ojca świętego dla polskich inwalidów wojennych“.

GEN. OSIŃSKI SZEFEM ADMINISTRACJI MIN. WOJNY. Były dowódca okręgu krakowskiego generał Aleksander Osiński mianowany został szefem administracji ministerstwa wojny.

WIZYTA GEN. HACKINGA NA POLSKIM STATKU. 9 bm. złożył komandor Świnski wizytę generalnemu komisarzowi Ligi Narodów w Gdańsku generałowi Hackingowi. Tego samego dnia rewizytował go generał na statku „Komentant Piłsudski“.

WYCIECZKA DZIENNIKARZY JUGOSŁOWIAŃSKICH W WARSZAWIE. Wczoraj przybyła do Warszawy wycieczka dziennikarzy jugosłowiańskich w liczbie sześciu uczestników. W południe odbyło się dla nich przyjęcie w hotelu angielskim, urządzone przez ministerium spraw zagranicznych. Przyjęcie to różniło się bardzo od innych tego rodzaju, urządzanych dla dziennikarzy germanofilijskich, których już wielu przybywało do Polski, o ile bowiem ich przyjęcie było wprost wystawne, o tyle wczorajsze było skromne. O godzinie 5 popołudniu odbyło się przyjęcie u posła jugosłowiańskiego. Należy podkreślić, że dziennikarze jugosłowiańscy reprezentują zawód, który w życiu młodego państwa odegrał rolę nie tylko narodową, ale i państwową. Dziennikarstwu serbskiemu, chorwackiemu, sławońskiemu zawdzięcza państwo, że w ogóle jest państwem i to państwem narodowym. Ono przed wojną, mimo różnych alfabetów jakimi się posługiwało, mimo różnic kulturalnych, wyznaniowych a nawet różnic językowych podtrzymywało wiarę w przyszłe zjednoczenie i zrzucało pęt maziarsko-austriackich.

ZJAZD KATOLIKÓW GÓRNOŚLĄSKICH. Wczoraj odbył się w Katowicach zjazd katolików na G. Śląsku. Na zjazd przybyło przeszło 20.000 uczestników.

ZJAZD WIELKIEGO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO. Wczoraj odbył się zjazd członków zawodowego wielkiego przemysłu chemicznego. Przybyło 50 uczestników z całej Polski.

LIKWIDACYA STRAJKU TYTONIOWEGO. Trwający od dłuższego czasu strajk w przemyśle tytoniowym został zlikwidowany. Pracodawcy udzielił robotnikom żądanych podwyżek w wysokości 50 proc. płacy.

ECHA AFERY W BANKU HANDLOWYM. W związku z aferą w Banku Handlowym dowiadujemy się, że o wypuszczeniu na wolność za kaucyją Rukskiego i Weissa nie ma mowy.

DOM AKADEMICKI W WARSZAWIE. Chcąc uczcić pamięć połączenia Górnego Śląska i Wileńszczyzny z Polską, kupiec warszawski p. Maryan Trippenbach, postanowił ofiarować dom swój przy ul. Ceglanej Nr. 1 na mieszkania dla

uczającej się młodzieży akademickiej w Warszawie. Dom ten posiada 91 okien frontu i około 40 lokali. Tak więc znalazł się w Warszawie naśladowca szlachetnej inicjatywy śp. Konst. Wołodkowicza, którego ofiarności krakowska młodzież akademicka zawdzięcza dach nad głową. Oby takich filantropów było jak najwięcej!

KIEROWNIK KOOPERATYWY „NAPRZÓD“ — DEFRAUDANTEM. Kooperatywa robotnicza „Naprzód“ posiada we Mstowie pod Częstochową swą filię, której kierownikiem był do ostatniej chwili niejaki Antoni Szczawiński. W dniu 3 września Szczawiński zameldował policji, że tegoż dnia wieczorem, kiedy wracał do domu niosąc 64.480 mk. pieniędzy spółkowych ze sklepu, napadł nań 2 bandytów, którzy zrabowali mu całą ową kwotę. Ponieważ jednak Szczawiński zaczął się płacić w zeznaniach, władze przeprowadziły rewizję w jego mieszkaniu. W poduszce Szczawińskiego znaleziono całkowitą sumę, która miała być łupem bandytów. Ponadto przeprowadzona rewizja towarów i ksiąg sklepowych wykazała manko, wynoszące 166.645 marek, które przywłaszczył sobie poprzednio nieuczciwy kierownik sklepu. Szczawiński został osadzony w więzieniu i pociągnięty będzie do odpowiedzialności za defraudację pieniędzy spółkowych i symulację napadu bandyckiego.

LISTY Z KRAJU.

Z Dębicy.

Dębica, we wrześniu.

RUCH WYBORCZY. Zainteresowanie życiem politycznym, szczególnie nadchodzącymi wyborami w 46 okręgu, obejmującym Tarnobrzeg, Mielec, Dębicę, Ropczyce, Kolbuszów, Jasło (okręg wynosi ogółem około 170 tysięcy ludności w tem około 50 ludności miejskiej), poczyną coraz bardziej wzrastać i budzić zaciekawienie. Menerzy polityczni poszczególnych grup politycznych zaczynają się schodzić, prowadzą dysputy i obliczenia. W tym też celu odbył się w Dębicy zjazd burmistrzów, który ograniczył się tylko do wstępnych informacji, nie dając żadnego rezultatu. Dlatego też dnia 16 września ma się odbyć powtórny zjazd burmistrzów w Dębicy, na którym może zapadną decydujące uchwały w sprawie wyborów danego okręgu. Narazie żadne miasto w tutejszym okręgu nie stawia swego kandydata, z obawy rozbicia się na poszczególne grupy, sondując opinię wyborców. Mieszkańcy danych miast a więc inteligencja urzędnicza, mieszczaństwo katolickie i żydzi bardzo chętnie powitaliby kandydata z poza okręgu, jakąś wybitną osobę naukową lub polityczną. Za takim kandydatem poszłyby miasta i część włościaństwa, którzy zerwali z polityką Witosa. Z przyjemnością stwierdzić należy, że mieszkańcy miast a nawet wsi 46 okręgu bez względu na wyznanie religijne, nawet polityczne, chcieliby mieć posłów z danego okręgu, ludzi najwytrawniejszych, najbardziej fachowych i do pozytywnej pracy parlamentarnej najzdolniejszych.

Z Nowego Sącza.

Nowy Sącz, we wrześniu.

TRAGICZNY LOS OBLĄKANEGO.

Niejakiego Józefa Sikora, b. oficyał sądowy, następnie dyurnista kolejowy, ostatnio bez zajęcia, który od szeregu lat zdradzał zboczenie umysłowe i właśnie z tego powodu był usuwany ze swych posad, przyszedł dnia 4 bm. w odwiedziny do swej siostry Anny Wójtowiczowej w Chelmcu polskim obok N. Sącza, gdzie wpadł w szal, a pochwyciwszy do siebie siostrę i jej dzieci, powybił wszystkie okna i zniszczył zupełnie urządzenie domowe. Po dłuższym zmaganiu się z obląkanym zdołali mu sąsiedzi związać ręce. Pomimo tego wyrwał się im Sikora i dopiero na rynku w N. Sączu schwytano go policja i odstawiono do aresztu. W aresztach miejskich jednak Sikora wylamał drzwi, a wydostawszy się na I. piętro w Magistracie wybił 6 szyb 2-metrowych i skoczył na chodnik z wysokości 13 metrów. Poranionego wskutek doznanych kontuzji i okaleczeń odstawiono nieszczęśliwego do szpitala.

Ks.

MIZERYA MIESZKANIOWA. W mieście naszym istnieje coraz większe niebezpieczeństwo, iż ludzie będą mieszkali na ulicy, albowiem już szereg rodzin z klasy robotniczej gnieździ się po szopach, przerobionych na chwilowe mieszkanie. Tymczasem przy ul. Batorego naprzeciwko kościółka kolejowego stoją baraki, które wojsko opróżniło i te możnaby łatwo zamienić na mieszkania. Magistrat powinienby budynki te przejąć i oddać na mieszkania dla tujejszych robotników, a przez to zmniejsziliby się nieco liczba bezdomnych. Zima się zbliża, więc największy czas o tem pomyśleć.

DO SŁUŻBY W TUTEJSZYM WIEZIENIU powołano kilkunastu dozorców z Wiśnicza. Niektórzy z nich musieli zostawić w Wiśniczu swoje rodziny, gdyż z powodu małych płac i trudności mieszkaniowych nie są w stanie tutaj rodzin sprowadzić. Ponieważ obecnie zakład karny w Wiśniczu zostaje uruchomiony, przeto spodziewać się należy, iż dozorczy ci — pozbawieni dotychczas własnego gniazda domowego — nareszcie po tylu staraniach wrócą do swej własnej siedziby.

Z Przemysła.

Przemyśl, we wrześniu.

WIEC PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

Glód ma być złym doradcą. Nie kto inny, jak on zwołuje na zgromadzenia pracowników państwowych, by się upomnieć o swoje krzywdy. Narazie na „wiecach“ powaga i spokój, nawet dużo jeszcze zrozumienia dla rządu i rządów, które wezwęły masy pracowników w skrajną nędzę. Glód jest jednak doradcą złym, powtarzamy jeszcze raz i czynnik odpowiedzialny powinien o tem pamiętać. Tymczasem u nas nie czyni się nic, aby wzburzenie uspokoić. Rząd nawet czyni wręcz przeciwnie. Przypominał sobie zasadę makiawelską: dziel i rządź. Nic dziwnego — na czele rządu stoi człowiek, który wyrósł w szkole niegardzącej tem hasłem. Więc „zbawca ojczyzny“, kiedy stanął u jej steru, próbuje na dobre wygrzać jednych przeciw drugim. Dał na wybory milardy tym, co go wynieśli z krakowskich plant na najwyższe stanowisko państwa, kapitanowi Moraczewskiemu z pokrewieństwa zatkał gębę grubą sumką dla socjalistycznych konsumów, teraz urzędników pocztowych przyhołubił, gdy zagroził strajkiem. A gdzie reszta p. prezydencie Nowaku? Odzie kolejarzy z PZK., gdzie pracownicy sądowi, administracyjni, policyjni, nauczycielstwo itd. Takie pytania rzucano w sobotę na wiecu publicznym pracowników państwowych, na który przybyli licznie przedstawiciele wszystkich zawodów. Rzeczowe, spokojne, a przecież tak w sedno rzeczy trafiające przemówienie wygłosił dr Prohazka. Na wstępie wykazał, że u nas drożyzny niema. Drożyzny nie zna obszar, kmięć, przemysłowiec, kupiec, a nawet robotnik fabryczny. Wszak robotnik przy odbudowie mostu na Sanie zarabia pół miliona marek miesięcznie. Czy dla niego istnieje drożyzna? Tę odczuwa jedynie pracownik państwowy, ten niewolnik współczesnych czasów. Odczuwa, bo żyje i pracuje dla państwa, a to państwo troszczy się o wszystkich, tylko nie o niego. Urzędnik pracuje dziś za darmo dla bogatego przemysłowca, ziemskiego właściciela a nawet chłopca. Wszyscy oni biorą gratyfikacje od państwa, bo mu bardzo mało płacą za jego świadczenia. System tej gospodarki musi się zmienić, jeśli nie, zginą pracownicy państwowi, ale z nim zginie i państwo. Pod koniec, zwrócił mówca uwagę na ważność

Pancernik francuski rozbity na skale podwodnej.

Świetna organizacja ratunkowa.

Jeden z najpiękniejszych pancerników wojennej marynarki francuskiej, „France“, uległ straszemu wypadkowi. W zatoce „Quiberon“ statek zatonał w głębokości 20 metrów.

ZIĘKI ZIMNEJ KRWI KAPITANA OKRETU I WYSCYPLINIE MARYNARZY ZGINEŁO TYLKO 3 LUDZI NA 900 ZAŁOGI!

Okrety „France“ i „Paris“ wyruszyły w ostatnich dniach na nocne ćwiczenia na morzu. Po ćwiczeniach „Paris“ pozostał na miejscu, zaś „France“ wracała sama do zatoki. Noc była przepiękna, spokój na morzu i przybrzeżne latarnie widać było doskonale. Około godziny 1 nad ranem statek „France“ płynął spokojnie, gdy nagle straszne uderzenie wstrząsnęło okrętem. Kapitan natychmiast zdał sobie sprawę, że okręt wpadł na skalę podwodną. Wszystkich ogarnęło przerażenie, nie było jednak paniki. „France“ płynął dalej, wkrótce jednak

WODA ZAŁAŁA KOTŁY, OGIEŃ ZGAŚŁ, MASZYNY STANEŁY. NA POKŁADZIE PANCERNIKA ZAPANOWAŁY CIEMNOŚCI.

Dowódca, wiedząc, że prąd uniósłby okręt, kazał zapuścić kotwice. Niezwłocznie wysłano telegramy iskrowe. Wszystkie okręty eskadry zostały zaalarmowane. Admirał Salaun, dowodzący eskadrą, otrzymał radio o godzinie 1 min. 10 i rozkazał wysłać na miejsce katastrofy wszystkie wolne statki i łodzie, oraz dwa kłazownik. Pierwszy przybył na ratunek pancernik „Paris“. Przybił do zagrożonego okrętu, spuścił swoje łodzie na morze i oświetlił pokład „France“ reflektorami. Starano się przedewszystkiem ocalić okręt, lecz woda uniemożliwiała pracę i admirał, informowany przez stację iskrową o przebiegu wypadku, nakazał niezwłocznie opuszczenie okrętu.

SPOKOJNIE I W PORZĄDKU ZSTĘPOWALI Z POKŁADU OFICEROWIE I MARYNARZE ZE ŁZAMI W OCZACH.

Na rozkaz komendanta pierwszy opuścił okręt komisarz z księgami okrętowymi i pieniędzmi. Wkrótce wszyscy oficerowie i matkowicze byli ocaleni. Na pokładzie pozostał tylko sztab okrętu. Kłazownik, zalewany wodą, pochylał się coraz bardziej na bok; wreszcie o godz. 4 min. 5

ZNIKNAŁ ZUPEŁNIE POD FALAMI.

Maszyły były zgruchotane, a kadłub pograżył się w głębinie. Wszyscy oficerowie wpadli do wody, między nimi komendant, kapitan Guy, lekko ranny. Zdołał jednak dopłynąć do łodzi i został uratowany. Wszyscy sztabowcy spotkali się na pokładzie okrętu „Paris“. Przy raporcie brakło jednak trzech marynarzy, którzy widocznie zginęli podczas katastrofy. Na miejsce wypadku przybył z Paryża minister marynarki Raiberti, oraz wielu wyższych oficerów marynarki. Stwierdzono, że dowództwo pancernika spełniło swój obowiązek w sposób wzorowy, a oficerowie i marynarze zachowali się po bohatersku.

Rozpoczęto badania, celem ustalenia przyczyn katastrofy.

WÓWCZAS NURKOWIE ODKRYLI W GŁĘBI MORZA SKALĘ, NIEZNACZONĄ NA MAPIE.

Ma ona u podstawy 16 m. w przecięciu, ogromny zaś blok skalny, 4 metry mający u szczytu, został odbity prawdopodobnie w chwili uderzenia okrętu o skalę.

Znaleziono też żelastwo, śruby i belki w pobliżu. Urząd hydrograficzny ma przeszukać dokładnie wejście do zatoki, w której kilka lat temu również rozbili się okręty „Hochse“. Przypuszczają, że „France“ mógł też wpaść nie na skalę, lecz na kadłub jakiegoś dawno zatopionego okrętu. Inni wreszcie twierdzą, że w tych okolicach morza bywa dno bardzo płytkie, tak, że okręt mający przeszło 9 m. głębokości mógł rozbicić się o skały na dnie.

wyborów. Od nich zależy poprawa bytu pracowników państwowych i narodu. Od przyszłych kandydatów należy się domagać więcej uczciwości obywatelskiej, aniżeli wielu z nich dotychczas okazało. Rezolucję składającą się z kilkunastu punktów przyjęto jednomyślnie. Wśród uchwał mniejszego znaczenia zasługuje na podkreślenie żądanie, by pracownikom rządowym wypłacono dodatek w wysokości trzymiesięcznej pensji, celem zrównania poborów pracowników państw. z poborami oficerów, przedewszystkiem podkreślono z naciskiem, by rząd i sejm przystąpił natychmiast do zmiany obecnej polityki gospodarczej, bo tylko wówczas wszelkie podwyżki będą miały rację.

GEN. DUPONT. W niedzielę bawił w naszym mieście gen. Dupont, który z rodziną swoją zwiedza Polskę. Czcigodni goście w towarzystwie gen. Jarosza oglądali świątynie przemyskie oraz fortyfikacje byłej twierdzy.

Z BIGOSU PRZEDWYBORCZEGO. W Przemyśle ogromnie dużo namnożyło się kandydatów na posłów. Prawie co drugi to aspirował na suwerena. Możliwy przejść do porządku nad nimi, gdyby taki „poważny“ pan nie wygadywał na partyjniczo podczas gdy sam dysorientuje opinię publiczną swoimi zachciankami i ambicjami nigdy nie ziszczonemi. Miejmy nadzieję jednak, że im bliżej wyborów, ambicje będą opadać a panowie kandydaci zostaną nadal tylko np. sekretarzami... od naparstków.

Ruch giełdowy.

— 000 —

Giełda krakowska z 12 września

Waluty i dewizy	Waluta markowa				
	Jednostka bankowa		Czeki, przelewy waluty		Transakcja
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż	
Dolary St. Zjed.	6800 —	7100 —	6800 —	7100 —	7050 —
„ kanad.	6600 —	6800 —	6600 —	6800 —	—
Franki franc.	520 —	540 —	525 —	550 —	532 —
„ belgijs.	490 —	520 —	490 —	520 —	—
„ szwajc.	1300 —	1350 —	1300 —	1350 —	1335 —
Funt sterling.	30 500	31 500	30 500	31 500	31 000
Marki niemiec.	4 30	5 —	4 30	5 —	4 65
Korony austr.	— 10	— 11	— 10 1/2	— 11 1/2	— 9 3/4
„ czesko-sl.	220 —	230 —	225 —	235 —	230 —
„ węgiers.	3 60	4 —	3 60	4 —	—
„ duński.	1400 —	1500 —	1400 —	1500 —	—
Lei rumuński.	38 —	48 —	40 —	50 —	—
Liry włoskie	300	325 —	310 —	325 —	—
Florenty holl.	2500 —	2700 —	2500 —	2700 —	2675 —

Zurych (PAT) Zamknięcie giełdy. Berlin 0'35 i pół, Holandia 05'35, Nowy Jork 528'50, Londyn 23'24, Paryż 40'45, Mediolan 22'70, Bruksela 38 i jedna czwarta, Kopenhaga 113, Sztokholm 140 i pół, Chrystiania 88 i pół, Madryt 87'55, Buenos Aires 192, Praga 17'75, Budapeszt 0'23, Zagrzeb 1'70, Sofia 315, Warszawa 0'07 i pół, Wiedeń 0'00 i trzy czwarte, Austriacka korona stemplovana 0'00 i siedem ósmych.

Budapeszt (PAT) W dzisiejszym handlu walutowym notowano markę polską 0'33 0'35, wyplata na Warszawę 0'33 0'35.

Praga (PAT) Berlin 1'9 2i pół, 2'12 i pół, Warszawa 0'40 0'50, Marka niemiecka 2'50 2'70, Marka polska 0'40 0'50.

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1560 1580, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli sprzedaż 225 kupno 218, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 51 i trzy czwarte 52, 5 proc. m. Warszawy sprzedaż 235 kupno 227. Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych trans. 6875 7000 6950 sprzedaż 6970 kupno 6900, Marki niemieckie trans. 4'75 4'85 4'82 i pół. Czeki: Gdańsk trans. 4'80 4'72 i pół, sprzedaż 4'85 kupno 4'55, Belgia trans. 503 506 504 sprzedaż 507 kupno 501, Berlin trans. 4'80 4'70 sprzedaż 4'85 kupno 4'55, Londyn trans. 30850 31150 sprzedaż 31300 kupno 31000. Nowy Jork trans. 6925 7025 6950 sprzedaż 6975 6930, Nowy Jork drobne sprzedaż 6950 kupno 6910, Paryż trans. 542 i pół, 536 539 sprzedaż 542 kupno 536, Praga trans. 225 227 i pół, Szwajcaryja trans. 1335 1327 i pół, sprzedaż 1330 kupno 1318, Wiedeń trans. 9 i jedna czwarta, 9, 9 i trzy czwarte sprzedaż 9 i pół, kupno 9. Akcy: Bank dyskontowy 4325 4340, Bank handlowy 5650, Częstocice 80.000, Bank kredytowy w Warszawie 3650 3725, Bank kupiecki w Łodzi 1525, Warsz. tow. fabr. cukru 86.000 94.000 91.000, Warsz. tow. kopaliń i zakł. hutn. 14000 14450 14400, Lilpop-Rau i Lewenstein 5500 5475, Ostrowieckie zakłady 12600 12300, Rudzki i Ska. 3750 3900 3850, Starachowickie zakłady górnicze 6700 6650 6700, Zakłady żyrardowskie 125000 126000, Borkowski 1700 1720 1700, Warsz. tow. trans. i żegluga 1975 2025, Polska nafta 1825 1860.

Reklama dźwignią handlu!

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń za-
płać bezpłatnie w Admi-
nistracji Kraków, Duna-
jowskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9—1 w połu-
dnie i od godziny 4—7
wieczorem.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz milimetry: W zwykłych ogłoszeniach Mk 90. — Układ tabelaryczny Mk 120. — Nadesłane Mk 250. — Nekrologi Mk 150. — Komunikaty po kronice Mk 300. — Głosy publiczne i Dział ekonomiczny Mk 300. — Ogłoszenia przed tekstem Mk 400. Drobne ogłoszenia po Mk 50 za słowo, dla poszukujących pracy Mk. 30 za słowo. — Matrymonialne i korespondencje prywatne po Mk 100 za słowo. — Ogłoszenia w dniu świątecznym o 25% drożej.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

Aspiranta (tki) z maturą gimn. poszukuje aptekarz w Zablociu przy Żywcu. 4978

Potrzebna osoba inteligentna poważna do zarządu domem, z dobrą znajomością kuchni. Oferty pod „A. P.” do Adm. Gonia Krak. 5016

Stara osoba potrzebna do dziecka na przychodnię. Zgłoszenia pod „L. 100” do Adm. Gonia Krak. 5017

Kucharka dobrze gotująca z dobrymi świadectwami potrzebna zaraz. Zgłoszenia do Adm. Gonia pod „Kucharka”. 5018

POSAD SZUKAJA

Polsko-niemiecka stenotypistka, znająca język angielski poszukuje posady od 1 października. Łaskawe zgłoszenia z podaniem warunków do Administr. pod „Inteligentna”. 4955

Poszukuje posady w księgar- ni jako uczeń, zgłoszenia W. S. Administracya. 4975

Doługoletni buchalter państwo- wej instytucji poszukuje wieczornych zajęć. Łaskawe oferty pod „Z. S.” do Adm. Gonia Krak. 5019

Korespondentka wykwalifiko- wana z wieloletnią prak- tyką władająca językami, nie- mieckim, francuskim, angiel- skim i polskim, pisząca bie- na maszyną poszukuje po- sady. Zgłoszenia do Admin. Gonia pod „Korespondentka” 5020

Inteligentna samotna młoda osoba poszukuje zajęcia go- spodarstwem w zamożnym domu. Oferty pod „Wanda” do Adm. Gonia Krak. 5021

Elektromonter poszukuje po- sady na wyjazd do elek- trowni fabryk lub do majątku. Zna się na lokomobilach parowych i motorach benz. Może być kierownikiem elek- trowni i prowadzić montaż na instalacjach. Oferty pod „Elektromonter do Administ. Gonia Krakowskiego. 5022

KUPNO

Poszukuję kupna lub dzier- żawy domu z ogrodem w okolicy Krakowa. Zgłoszenia do Administracji „Gonia” Krakowskiego pod „Dom” 5015

SPRZEDAZ

Do sprzedania szafa z lustrem dużym i białozłota. Ofer- do Administracji Gonia pod „J. K.” 5014

Łóżko blaszane składane z materacem. Sprzedam Straszewskiego 5. 11 p. oficy- na w korytarzu na prawo. 5013

Medale. Wyłączna sprzedaż medali dla P. T. wojsko- wych i zbieraczy. Henryk Recht, Kraków, Floryńska 2.

Kamienica nowa 2-piętrowa (8 lokatorów) z dwoma morgami ogrodu, cena 7 mi- lionów, kamienica piętrowa 16 ubikacji (bez lokatorów) w tem 2 składy (skład obu- wia i skład bławatny) z ur- ądzieniem zaraz do objęcia. Cena 20 mil. oraz wiele in- nych domów i gospodarstw poleca Smichurski, Swarzędz, ul. Nowyświat 1 (10 kilome- trów od Poznania). 5007

Włoczek 2 mies. czystej ra- sy owczej, niebieskiej do sprzedania. Wiadomość Dębniaki Zamkowa 3. 1 p. prawo. 4995

MIESZKANIA

Odkupię pokój (dwa), kuchnię. Zgłoszenia pod Szybkość Administracya. 4965

Pokoju umeblowanego poszu- kuje inteligentna panna przy rodzinie. Zgłoszenia do Administracji „Gonia” pod „Pokój”. 5012

Pokoju bez mebli zaraz po- szukuje urzędnik kolej- wy za odstępną da węgiel. Zgłoszenia do „Gonia Krak.” pod „Urzędnik”. 5013

Poszukuję dwóch lub trzech pokoi za wysokim wy- nagrodzeniem. Pośrednictwo wynagrodzę sowicie. Zgło- szenia do Admin. „Gonia Krak.” pod „P. C.”. 5024

Dam mieszkanie w kuchni osobie w zamian za zaję- cie się gospodarstwem (może być krawcowa). Zgłoszenia w Admin. „Gonia Krakowsk.” 5023

Do wynajęcia kamienica pią- trowa, odnowiona, z ofi- cynami (25 ubikacji) naprze- ciw dworca kolejowego w Rzeszowie. Nadaje się na ho- tel i restaurację względnie inne przedsiębiorstwo han- dlowe i przemysłowe. Wia- domość: Spółka hodowców drobiu, Rzeszów. 5003

ROZNE

Przybory szkolne, atramenta, pióra, piórnik, gumy, o- łówki, farby, rączki, paski, torby, cyrkle, bloki, zeszyty, rysownice, trójkąty, notesy, itp. poleca Adam Zembrzycki, Skład papieru, Kraków, Flo- ryńska 9. 4952

Na sezon jesienny i zimowy wykonuje staranne kosty- umy, płaszcze, i futra, oraz suknie wszelkiego rodzaju po cenach niskich. Szewska 19. I p. Br Romanowska. 4999

Zgubiono papiery wojskowe i legitymację kolejową na nazwisko Stanisław Marsza- łowicz, które unieważnia się. 5006

Unieważnia się kartę zwol- nienia z wojska na na- zwisko kapr. Stejana Chmie- lewskiego z rocznika 1897. 5005

Unieważnia się zaginione za- świadczenie demobiliza- cyjne pchor. Worykiewicz Feliksa z 13 p. p. 5003

Zgubiono legitymac. nauce- zleiska i kolejowa na na- zwisko Anny Haraburdowej nauczycielki pow. Nieświe- skiego, unieważnia się. 5004

Zgubioną kartę zwolnienia wystawioną przez P. K. U. Kraków, na nazwisko Wa- rzyńiec Odziomek z Zatok, pow. Bochnia, unieważnia się. 5011

Zgubiono dokumenta wojsko- we na nazwisko Kuczerzy Leona z Nowojowej Góry wy- stawioną przez 20 p. p. Kra- ków. Dokumenty unieważ- niam. 4982

Skradziono tymczasowe za- świadczenie demobilizac. Tomasz Szewczyk. Rok 1894 Rozdział P. Rzegocina pow. Bochnia. 4983

MAGISTRAT KROL. WOLNEGO MIASTA DROHOBYCZA.

L. 9932/22.

W Drohobyczu dnia 5 września 1922.

Ogłoszenie konkursu.

Zarząd miasta Drohobycza rozpisuje niniejszem konkurs na posadę **maszynisty rzeźni miejskiej**, z terminem wnoszenia podań do 10 paździer- nika 1922.

Warunki:

1) Obywatelstwo polskie, 2) nieprzekroczony 40 rok życia, 3) świa- dectwo uzdolnienia do samodzielnej obsługi kotłów parowych, 4) świade- ctwo znajomości obsługi kompresorów, 5) świadectwo wyzwoleń na ślu- sarza, 6) świadectwo odbytej praktyki.

Do posady powyższej przywiązane są pobory X stopnia płacy służby kolejowej, pomieszkanie z ogrodem, światło i opał.

Kierownik Zarządu miasta: **Inż. Reutt wr.**

Niniejszym zawiadamiamy Sz. Kljenteł, że otrzymaliśmy na sezon jesienny i zimowy 1922/23 rok najnowsze

Żurnale, Formy męskie i damskie (Międzynarodowej Akademii) oraz **Manekiny Zagraniczne.**

Prosimy Sz. Kljenteł zwracać się z wszelkimi zleceniami oraz po wszelkie informacje do firmy

B. BREGMAN, Warszawa, Karmelicka 11.
Kierownik N. Lipszyc. Tel. 63-29.

Krój i szycie.

Każda praktyczna pani może w krótkim czasie wyuczyć się kroju i szycia sukien damskich i dzie- cięcych w **szkole kroju i szycia**

„JÓZEFINA”, ul. Długa 11.

Kurs zaczyna się **18 września 1922.** — Tamże wszelkie formy podług wziętej miary. 5010

Jednoroczne i dwuletnie KURSA MATURYCZNE Prof. CHOLEWY

prosperujące od 6 lat, które już kilkuset ludziom obojga płci skutecznie dopomogły do zdobycia patentu dojrzałości **przygotowują do matury**

w gimnazjach i szkołach realnych, oraz do egzaminów z 6 klas gimnazjalnych i realnych. Umieszczenie kur- sów znajduje się w lokalu widnym, czystym, w zi- mie opalonym. Nauki udzielają regularnie w liczbie 5—6 godzin dziennie doborowi profesorowie, doświad- czeni w stosowaniu skróconej metody. 4495

WPISY przyjmuje i informacji udziela kie- rownik w ewej kancelarii przy ulicy Loretańskiej 16, II. p., drzwi 11, codziennie w godzinach od 11—1 i od 4—6 popołudniu. — Dokumenty należy przy- nieść ze sobą.

Prospekty przesyła się pocztą bezpłatnie.

W. KUCHARSKI, Sp. Akc.

FABRYKA DRUTU I WYROBÓW DRUCIANYCH

(przedtem J. GORECKI, W. KUCHARSKI i S-ka, Tow. Anonim.)

KRAKÓW-PODGÓRZE, UL. ROMANOWICZA 5. Tel. 277

Masowa produkcja drutu i wyrobów drucianych

I. Druty:

Żelazne, twarde i żarzone, pocynkowane, miedziane. Drut sprężynowy twardy, galwanizowany. Drut dla telegrafów i telefonów. Druty kołczaste, zwykłe i pocynkowane.

II. Wyroby druciane:

Druciane siatki plecione do wszelkich ogrodzeń. Siatkowe ochrany pasów transmisyjnych, maszyn, schodów, okien dachowych i t. p. Druciane raty (siatkowe) do żwiru, węgla, kamienia, wycieraczki siatkowe i t. p. Druciane tkaniny. Druciane materace do łóżek z siatki sprężynowej w ramach żelaznych.

III. Wyroby żelazne:

Kompletne ogrodzenia placów, parków, gazonów. Bramy i bramki żelazno-blastane, siatkowe i t. p. Żelazne więzania dachowe, okna fabryczne, inspek- towe i t. p. Meble żelazne zwyczajne dla szpitali, koszar, baraków i t. p. 4179

Fachowe porady, kosztorysy i t. p. bezpłatnie.

Polski Bank Handlowo-Przemysłowy S. A.

W KRAKOWIE.

Zakład Główny Kraków, ulica Wiślna 12, Telefon Nr. 3049.

Oddział Warszawski ulica Wierzbowa 9, (Plac Teatralny).

Oddział we Lwowie ulica Legionów 1. Telefon 304.

I. Oddział Miejski w Krakowie, ulica Stradom 27, Telefon Nr. 3145.

załatwia wszelkie czynności bankowe oraz przyjmuje wkładki na książeczki, płacąc:

4416

- 7⁰/₁₀ rocznie od wkładek płatnych z rocznym wypowiedzeniem,
- 6⁰/₁₀ rocznie od wkładek płatnych z półrocznym wypowiedzeniem,
- 5⁰/₁₀ rocznie od wkładek płatnych z kwartalnym wypowiedzeniem,
- 4¹/₂ rocznie od wkładek płatnych za jednomiesięcznym wypo- wiedzeniem,
- 4⁰/₁₀ rocznie od wkładek płatnych w każdej chwili.